

SAYFA 18

GERÇEKLERİ GÖRMEK CESARET, DEĞİŞTİRMEK İRADE GEREKTİRİR!

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | ŞUBAT 2026 | SAYI: 233

FİYATI: 20 TL

Krize, savaşa, grev yasaklarına karşı SINIF SAVAŞINI BÜYÜTELİM!

Devamı ► sayfa 2

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ

SAYFA 10 |
ABD'İN VENEZUELA SALDIRISI

Ekonomik krize, savaşa, grev yasaklarına karşı SINIF SAVAŞINI BÜYÜTELİM!

2026'nın ilk günlerinde işçi sınıfı bir saldırı dalgası ile karşı karşıyadır. Ekonomik alanda yaşananları bu satırları okuyup da bilmeyen yoktur herhâlde. Asgarî ücretin, emekli maaşlarının sefaletini geçelim, 70'li yaşlarda çalışmak zorunda kalan, bu yaşına kadar işsizlikten fırsat bulduysa zaten hep çalışan yaşlı işçiler birer toplumsal gerçekliktir. Daha 13-15 yaşlarında kapitalizmin dişlilerine sıkışan, çocuk olamadan işçi olan 2 milyon çocuk işçi bir başka toplumsal gerçekliktir.

12 milyon işsiz, her 3 kişiden birinin icralık olması bir yana, her birimiz bir bankaya olan borcumuza başka bir bankanın kartıyla takla attırıyoruz. Faturaları, kiralrı ödemek için bile kredi çekenler var. Bu ekonomik kriz değil yıkımdır.

Sermaye doymak bilmiyor

Patronlar kapı arkalarında tarihte yapmadıkları kârları Saray Rejiminde yaptıklarını söylüyorlar. Haklıdırlar. Rant-yağma-savaş ekonomisi patronların kâr rekorlarını sağlıyor. İşçi ücretleri alım gücü itibarıyla artmayı bırakın düşmektedir. Anlaşılan o ki 2026 sermaye için hedef yıldır. İşçilerin elinde kalan son kırıntı haklar alınacak, ücretler alabildiğine aşağı çekilecektir. Bize, yaşadığınız için şükretmek yeter de artar, denmektedir.

Türkiye'de kayıtlı 16,7 milyon işçiden 2,41 milyonunun sendika üyeliği bulunuyor. Bunların da en fazla yarısı toplu sözleşme yapabiliyor. Yani burası bir ucuz işçi cennetidir. Ama yetmiyor. Sendika mafyasının desteğiyle, Saray Rejiminin yasaklarıyla

kullanılamaz hâle getirdikleri grev hakkı yeniden boğulmak isteniyor. Sanki hiç Kavel grevi olmamış gibi, sanki hiç işçiler bedeller ödeyerek bu haklarını söke söke almamışlar gibi. Patronlar ve devlet el ele işçinin grev hakkını gasbediyor. Önce Smart Solar fabrikasında patron grevi kırmak için Kayseri'de bulunan bir fabrikada fason üretim yapmak için fabrikadan turları çıkarmak istiyor, buna engel olmak isteyen işçilerin karşısına polis dikiliyor. Grev kırıncılığı bizzat devlet güvencesine alınırken 4'ü temsilci 44 işçi kod 46'dan tazminatsız olacak şekilde işten atılıyor. Çalışma Bakanı sessiz. Anayasa mı dediniz?

Benzer bir saldırı Temel Conta iş yerinde yaşandı. Grevlerinin 400'lü günlerinde Temel Conta işçilerine grev kırma saldırısı gerçekleşti. Benzer bir şekilde fabrikadan makinalar çıkarılmak istenirken işçilerin karşısında yine polisiyle devlet vardı. Anayasa?

Yasaların sokakta yapıldığını en iyi işçiler bilir bu ülkede. Önce eylem sonra hak gelir. Öyle, isterim verirler, diye bir şey yoktur bize gelince. Bedeli ödenecek.

Nitekim MESS sözleşmelerinde hem sendikalar hem de işçiler mücadeleyi bir adım ileri taşımayı göze alamamış, asgarî ücretten sonraki ülkedeki en büyük toplu sözleşmede de patronların dediği olmuştur. Bugün ödenmeyen bedellerin, yarın daha büyük bedellere yol açacağını bilmek gerekir.

Savaşa karşı sınıf savaşı

Bir dünya savaşı artık herkesin dilindedir. ABD başta olmak üzere emperyalistler dünyayı aralarında paylaşmak için hem anlaşma hem kapışma içindedir. Bütün devletler -içinde Saray Rejiminin de olduğu- kaynaklarını silahlanmaya harcıyor. Fatura işçi sınıfına kesiliyor. Emperyalizmin bugüne kadar girdiği hangi ülkede halkların yüzü gülmüştür? Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da, Suriye'de... ayağını bastığı her yerde halklara ölüm, kan ve göz yaşından başka bir şey vermemiştir, veremez. Şimdilerde dört koldan harekete geçilmiştir.

Özellikle hegemonyasını kaybetme korkusu yaşıyan ABD güç gösterisi adına saldırılar yapmakta. Venezuela'ya saldırdılar; halk, rejimine sahip çıkıyor. Kübalı 32 devrimci, hem kahramanlık çağının bitmediğini gösterdiler hem de halkların kardeşliğinin, dayanışmanın canlı örneğini belleklerimizde kazıdılar. İran'da yaşananlarla ilgili bilgi eksikimiz açıktır. Trump'ın tutarsız açıklamaları onun sapık kişiliğiyle açıklanamaz. Gelişkin işçi sınıfının sahnede olduğuna dair bilgilere sahibiz. Emperyalistler bir ülkede işçi sınıfının iktidarı yerine şeytanın iktidarını tercih ederler. Anlaşılan odur ki, ne mollalar ne şah, diyen kitlelerin direnişi ateş ve kanla karşılaşmıştır. Tümünden iktidarı kaybetmemek adına şimdilik mevcut iktidara isyanı bastırmak için zaman verilmiş gibidir. İran halkının, İran işçi sınıfının mücadelesi bizim de mücadelemizdir.

Suriye'de, yanı başımızda Suriye devleti diye yutturulmaya çalışılan HTŞ çetelerinin katliamları devam ediyor. Kürtler, Aleviler, Ezidiler, Dürziler... hedeftedir. Bir yandan İsrail, bir yandan TC ABD politikalarına uygun bir Suriye inşa ederken halklar arasına nefret tohumları ektir. Halkların birbiriyle bir sorunu yoktur. Sorunları yaratan emperyalistler ve onların işbirlikçileri bölge ülkeleridir.

Savaşı durdurabilecek tek güç örgütlü işçi sınıfıdır. Bunun yolu Birleşik Emek Cephesinde birleşmektir. Sabırlı, kararlı ve inançlı bir şekilde genel grevin örgütlenmesi için mücadele etmek bugünün vazgeçilmez görevidir. Bugün işyerlerinde kurulacak işyeri komiteleri yarının kurulması için anahtar olacaktır. Tarih işçi sınıfını iktidara çağırıyor.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Grevdeki Smart Solar işçilerinin grevi eylemlerle devam ediyor

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Smart Solar fabrikasında grev 86. gününe girdi. İşverenin toplu iş sözleşmesinde sunduğu teklifi yetersiz bulan işçiler, soğuk havaya rağmen "insanca yaşam ücreti" talebiyle grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Birleşik Metal İş Sendikasında örgütlü olan Smart Solar işçileri patronun 3 bin TL'lik zam teklifini reddederek greve başladılar. 86 gündür devam eden grevde aralarında dört işyeri temsilcisinin de olduğu toplam 39 işçi işten çıkarıldı.

Smart patronunun sendika tanımaz tavrıyla mahkemelerde geçen dört yılı aşkın süre sonunda sendikal yetki kazanıldı.

Dayanışma etkinliği

Grevlerinin 65. gününde gerçekleştirilen dayanışma etkinliğine sendikalar, siyasi partiler, emek ve meslek örgütlerinin üye ve yöneticileri de yoğun katılım göstermişti.

Dayanışma etkinliğinin açılış konuşmasını yapan Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze 1 No'lu Şube Başkanı Selçuk Çifci, "Bizim mücadeleimiz işçi sınıfının mücadelesi. Türkiye'nin

her yerinde işçi sınıfının haksızlığa uğradığını Türkiye'nin her yerinde işçi sınıfının yok sayıldığını biliyoruz. Bugün burada yaratacağımız enerjinin özellikle bölgemizdeki diğer direniş ve grevleri de güç olacağını biliyoruz," dedi.

"Arkadaşlarımız geri alınmadan sözleşme görüşmesi yok"

İşten atılan temsilcilerden Hasret Kala, "4 temsilci arkadaşımızla birlikte 39 işçi yasal grev sürerken mahkeme kararıyla hukuksuzluğu sabit olan sevkiyata engel oldukları için işten çıkarıldık. Grevimiz kararlılıkla devam ediyor. Arkadaşlarımız geri alınmadan sözleşme görüşmesi yok. Bizim için artık sözleşme ikinci planda. Patron grev kırıcılığı ve en son yaptığı bu işten atmalarla durumu farklı bir boyuta getirdi. Biz bunu kabul etmiyoruz ve grevimizi sürdürüyoruz," dedi.

İşçiler tek taraflı olarak iş akitleri feshedildikten sonra patronun kendilerine "hesaplama yapmadıklarını ve hesaplama yaptıklarında duruma bakacaklarını" söylediğini, bu belirsizliğin kendilerini tedirgin ettiğini ifade ettiler. Yıllarca düşük ücretlere ve ağır şartlarda çalışarak Elsa Tekstil, Yeşim Tekstil ve Tommy Hilfiger patronlarını zengin ettiklerini söyleyen işçiler, gasbedilmek istenen haklarından 3 şirketin de sorumlu olduğunu belirttiler.

Elsa ve Yeşim Tekstile noter aracılığıyla ihtar çeken işçiler, hukukî süreci başlattıklarını, haklarını alana kadar her türlü yolla mücadeleye devam edeceklerini vurguladılar.

Özel Okmeydanı Hastanesinde direniş zaferle sonuçlandı

İstanbul Özel Okmeydanı Hastanesinde 51 gün süren direniş zaferle sonuçlandı. Ücret gasbı ve mobbinge karşı eylem yapan sağlık emekçileri, mücadele ederek haklarını aldılar.

İstanbul'da Özel Okmeydanı Hastanesinde görevli sağlık çalışanlarının, ödenmeyen ücretlerini alabilmek ve uğradıkları haksızlıklara dur demek amacıyla başlattıkları direniş, 51. gününde zaferle taçlandı. Hastane yönetiminin aylardır süren ücret gasbına, mobbinge ve haksız işten çıkarmalara karşı hastane önünü eylem alanına çeviren sağlık emekçileri, kararlı duruşlarının karşılığını alarak eylemlerini sonlandırdılar. Patron tarafının emekçilerin alacaklarının 3'te 1'ini ödemek yönündeki dayatmasından geri adım atmasıyla birlikte alacakların önemli bir bölümü alındı.

Direniş 10 Kasım tarihinde başladı. Hastane yönetimi, çalışanların birikmiş ücret ve maaşlarını ödemediği gibi hak arayan çalışanları işten çıkarmakla tehdit etti ve çok sayıda çalışanı işten çıkarttı. Patronun, çalışanları yıldırma, yalnızlaştırma ve hukukî süreçlerle oyalama taktiklerine karşı emekçiler, hastane önünde "hak nöbeti" başlattılar.

Okmeydanı Hastanesi emekçisi Kader Güneşdoğdu direniş boyunca, baskılara ve tehditlere boyun eğmediklerini hatırlattı. Sadece kendi maddî haklarını değil, sağlık emekçilerinin onurunu da savunduklarını belirten Güneşdoğdu, "Her kesimden işçi ve emekçi arkadaşlar ile birlikte hak almanın meşru bir yöntemi olarak direnmeyi öğrendik. Eylemi işyerine sıkıştırmadık ve patronların diğer işyerlerine de taşıdık. Kararlı duruşumuz patrona geri adım attırdı," ifadelerini kullandı.

İşten atılan Elsa Tekstil işçileri direniş başlattılar

İzmir Çiğli'de Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren, Tommy Hilfiger için Yeşim Tekstile fason üretim yapan Elsa Tekstil işçileri, patronun "yeni sipariş alamadığı" gerekçesiyle üretimi durdurması sonrası aralık ayı maaşları, yıllık izinleri, kıdem ve ihbar tazminatları ödenmeden işten atıldı. İşçiler 29 Aralık'ta fabrika önünde direnişe başladılar.

Binlerce metal işçisi MESS dayatmalarına karşı eylemlerini anlaşma sağlanınca sonlandırdı

Türkiye'nin dört bir yanında Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri, MESS'in tekliflerine ve dayatmalarına karşı çeşitli eylemler yaptılar, grev sürecine kadar kararlılıkla eylemlerine devam edeceklerini açıkladılar.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş'in, MESS grup toplu iş sözleşmesi sürecinde patronların yüzde 10 zam dayatmasına karşı aldığı eylem kararları 25 Aralık tarihinden itibaren işyerlerinde hayata geçirilmeye başlandı. 32 işletmeye bağlı 43 fabrikada yaklaşık 11 bin metal işçisi, vardiya başına bir saatlik iş durdurma ey-

lemlerle üretimden gelen gücünü kullandı. İşçiler, Türkiye'nin dört bir yanında sloganlarla yürüyüşler yaparak "sefalet dayatmasına" karşı mücadele kararlılığını ortaya koydular.

İş durdurma eyleminin yanı sıra kokart takma, fazla mesailere kalmama, grev kararı ile tüm temsilcilerin tam gün izinli sayılarak grev hazırlıklarının etkin biçimde hayata geçirilmesi için çalışma yürütmesi kararları alındı.

Revize teklifler metal işçisine hakaret gibi

MESS, 8 Ocak Perşembe günü Birleşik Metal-İş ile görüşmesinde teklifini revize ederek %15, 13 Ocak Salı günü teklifini tekrar revize ederek %18 oranına denk gelen zam teklif etti. Her iki görüşme sonrasında sendika tarafından yapılan açıklamalarda bu zam tekliflerinin kabul edilemez olduğu ifade edilerek, metal işçilerinin her türlü mücadeleye hazır olduğu vurgulandı, grev öncesi yapılacak eylemlerle ilgili kararlar alındı.

MESS'in yüzde 10, 15, 18 zam teklifleri ne demek?

MESS'in metal işçilerine sunduğu zam teklifleri, işçilerin bugünkü yaşam koşulları düşünüldüğünde ücretlerin daha da erimesi anlamına geliyor. Son bir yılda gıda, kira, ulaşım ve enerji harcamalarındaki artış, metal işçilerinin ücretlerini hızla geriletmiş durumda. Birleşik Metal-İş'in daha önce yaptığı değerlendirmelere göre, birçok metal işçisi ücretinin büyük bölümünü barınma ve temel gıda harcamalarına ayırıyor. Ücret artışları ise enflasyonun gerisinde kaldığı için işçiler her ay biraz daha yoksullaşıyor. Yüzde 18'lik artış, temel harcamalardaki artış karşılamaya yetmediği gibi, mevcut kaybı da telafi etmiyor. Sendika, bu koşullarda önerilen zam oranının metal işçilerini açlık sınırına daha da yaklaştırdığını vurguluyor. Görüşmeler sürecinde açıklama yapan Özkan Atar, metal işçilerinin mücadele birikimine dikkat çekerek, "Metal işçileri işçi sınıfının lokomotifidir. Birleşik Metal-İş de bu mücadelenin öncü gücüdür," dedi. Bu eylemlerin yalnızca kendi üyeleriyle sınırlı olmadığını vurgulayan Atar, sendika ayrımı gözetmeksizin tüm metal işçilerinin ortak mücadele vermesi gerektiğini her platformda dile getirdiklerini söyledi.

MESS ile yapılan anlaşma

Birleşik Metal İş Sendikası'ndan yapılan açıklamaya göre:

- Ücret zammı, çıplak ücrette genel ortalama yüzde 28,10 oranına denk gelmektedir.
- 1 Mart'tan sonra yüzde 13 zam yapılacaktır. Ancak 6 aylık enflasyon yüzde 13'ü geçerse çıkan enflasyon oranı uygulanacaktır.
- Sözleşmemizin üçüncü 6 ayında enflasyon artı 1,5 puan olarak zam yapılacaktır.
- Son dönem olan dördüncü 6 aylık dönemde ise enflasyon oranında zam yapılacaktır.

1 Eylül 2025 tarihinde, sosyal ödemelerle birlikte artış oranı yüzde 31,15 olmuştur.

Bu zam ile, ortalama ücretli bir metal işçisinin aylık ücreti, 1 Eylül 2025 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere ikramiye ve yakacak tutarı da eklendiğinde net 71.000 TL olmuştur.

Bu ücret 1 Mart 2026 tarihinde ise net 79.500 TL'ye çıkacaktır. 1 Mart 2026 tarihi itibarıyla ise sadece ücretlerde kümülatif olarak yüzde 44,76 oranında artış sağlanmıştır.

Sosyal haklar ise, Sözleşmenin 1'inci yılında Kurban Bayramı parası yüzde 75 oranında, diğer sosyal haklar ise yüzde 50 oranında artırılmıştır. Sözleşmenin ikinci yılında ise yıllık enflasyon oranında artacaktır.

Sosyal haklarla birlikte yıllık kümülatif yüzde 47,81 oranında artış sağlanmıştır.

MESS tarafından kazanılmış hakları geriye götürecek karşı teklifler geriye çekilmiştir.

Migros depo işçileri düşük zam dayatmasına karşı eylemde

Anadolu Grup'a ait Migros'un depolarında çalışan işçiler yüzde 28'lik zam dayatmasına karşı iş bıraktılar. Yüzde 50 zam talep ediyorlar.

İzmir Torbalı Deposu, Adana Merkez ve Sarıçam Deposu, İstanbul Esenyurt Akçaburgaz Deposu'nda işçilerin tamamen iş bıraktığı bildirildi. Öte yandan Antalya ve Diyarbakır depolarında da işçilerin iş bırakmaya hazırlandığı öğrenildi.

Depo, Liman, Tersane ve Deniz İşçileri Sendikası (DGD-SEN) Genel Başkanı Neslihan Acar, konuyla ilgili yaptığı açıklamada Migros yönetimine sert uyarılarda bulundu: "İşçilere dün itibarıyla yüzde 28 ile 30 arasında bir zam açıklandı.

Bu oran, bizim yaşam koşullarımıza uygun değil. Ara zam yapmayacaklarını söylüyorlar."

Acar, taleplerinin net olduğunu vurguladı. "Migros'u uyarıyoruz. İş kollarını değiştirdiniz, depoları böldünüz, DGD-SEN'den işçileri kaçırmaya çalıştınız. Maaşlara yüzde 50 zam yapacaksınız ve işçilerin maaşlarından kesilen vergiyi kaldıracaksınız. Bu vergiyi siz ödeyeceksiniz. Başka türlü bir uzlaşma zeminimiz yok."

İşçilere yönelik baskı ve tehdit iddialarına da değinen Acar, "İşçi arkadaşlara yapılan tehditler boştur. Migros depolarında tutanakların defalarca yırtılıp atıldığını gördük," dedi.

Geri dönüşüm işçilerinden protesto

İstanbul Fikirtepe’de faaliyet gösteren geri dönüşüm işçileri, depolarının boşaltılması yönünde gönderilen tebligata karşı Kadıköy Belediyesi önünde protesto düzenlediler. Uygulamanın hukuksuz olduğunu söyleyen işçiler direneceklerini açıkladılar.

İstanbul Geri Dönüşüm İşçileri Derneği üyeleri, Fikirtepe’deki depolarının boşaltılması istenen tebligata tepki göstermek amacıyla Kadıköy Belediyesi önünde bir araya geldi. Protestoda, “Yoksulun kavgası yoksulla değil, yoksulluktur. Fikirtepe hepimizin” yazılı pankart açıldı.

Dernek Başkanı Ali Mendillioğlu, 21 Aralık’ta kendilerine tebligat ulaştığını ve depoların ertesi güne kadar boşaltılmasının istendiğini söyledi. Tebligatta, işlemin emniyet talebiyle yapılacağını belirtildiğini ifade eden Mendillioğlu, yaptıkları görüşmelere dikkat çekti.

“Emniyetin ve kaymakamlığın böyle bir talebi yok”

Mendillioğlu, Kadıköy Emniyet Müdürü ve Kadıköy Kaymakamı ile görüştiklerini, her iki makamın da depoların boşaltılmasına dair bir tasarruflarının olmadığını söylediklerini aktardı. “Emniyet böyle bir talebi olmadığını söylüyorsa, belediyenin boşaltma tebligatı boşa düşmüş demektir,” dedi.

“Depolarımıza müdahale edilirse direniriz”

Uygulamanın hayata geçirilmesi hâlinde direneceklerini belirten Mendillioğlu, “İnanmak istiyoruz ki yarın çalışmaya devam edeceğiz. Ancak müdahale olursa mücadelemizi sürdüreceğiz. Yeter ki birlik olalım, umudumuzu kaybetmeyelim,” ifadelerini kullandı.

Geri Dönüşüm İşçileri Derneği temsilcileri, Kadıköy Belediyesi yetkilileri ile 7 Ocak’ta biraraya geldi.

Belediye başkanı, işçiler ile yaptıkları görüşmede üzerinde anlaştıkları bir pilot projeyi uygulamaya başlayacaklarını belirtti.

İstanbul Planlama Ajansı tarafından 2022’de yayımlanan “Kentin Yükünü Sırtlananlar: İstanbul’un Katı Atık Toplayıcıları” adlı bir çalışmaya göre İstanbul’da katı atık toplayıcılığı yapan yaklaşık 15 bin kişi var.

Farklı kaynaklara göre Türkiye genelinde bu sayı 40 bin ila 500 bin kişi arasında değişiyor.

Kısa... Kısa...

Buca Belediyesinde kasım ayı maaşları yatırılmayan işçiler iş bıraktılar. İşçilerin, “Sayelerinde eylem yapmakta ustalaştık,” dedikleri Buca Belediyesi’nde, işçilerin maaş ve bir dizi haklarını alamaması sebebiyle daha önce de günlerce süren grev-direnişler yaşanmıştı. Eylemler, belediye yönetimi ile işçilerin üyesi olduğu DİSK/Genel-İş 6 No’lu Şube arasında imzalanan taahhütnamenin ardından sonlandırılmıştı. İşçilerin alacakları 1 Ocak tarihinde sendika ile belediye arasında yapılan taahhütname ile ödendi.

PTT Nilüfer kargo dağıtım merkezinde çalışan 3 işçi kargoların “usulsüz” teslim edildiği iddiasıyla kod 25/2’den işten çıkarıldı. Bunun üzerine kargo bölümünde çalışan diğer işçiler, arkadaşlarının işe iade edilmesi için iş bıraktılar.

Mersin Limanı’nda işten çıkarılanlar eylem yaptılar

İşten çıkarılan Özgüneş Taşımacılık işçileri, işlerine iade edilene kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti.

Mersin Limanı’nda yükleme ve boşaltma işlerinde çalışan 180’den fazla Özgüneş Taşımacılık işçisi, örgütlendikleri Tüm Taşıma İşçileri Sendikası (TÜMTİS), ulaştığı üye sayısı ile toplu iş sözleşmesinde yetkili sendika konumuna gelince işten çıkarıldı.

İşten çıkarılan işçiler, TÜMTİS öncülüğünde işten çıkarma kararını Mersin Limanı önünde protesto ettiler.

Protestoda, TÜMTİS Mersin Şube Başkanı Savaş Gürkan açıklama yaptı. Savaş Gürkan, sendikal örgütlenmenin hem ulusal mevzuat hem de uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan temel bir hak olduğunu

vurgulayarak, emekçilerin bu hakkının engellenmesinin açık bir suç teşkil ettiğini söyledi. Bu yaklaşımı kabul etmediklerini belirten Savaş Gürkan, işten çıkarılan işçiler görevlerine iade edilene ve sendikal haklar eksiksiz biçimde tanınana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirterek, “İşverenler, eğer işçileri işten atıp sendikadan kurtulurum diye düşünüyor ya da yanılıyor. Sendikamız, her türlü meşru mücadeleyi vermekten kaçınmayacak ve sonuna kadar liman işçilerinin yanında olacaktır,” diye konuştu.

İşçilerin talebinin daha yüksek ücretler, daha iyi çalışma koşulları ve insanca bir çalışma ile yaşam hakkından ibaret olduğunu ifade eden Savaş Gürkan, işçilerin; patronların sahip olduğu zenginliği üreten emekçiler olmalarına rağmen düşük ücretlere ve en temel haklardan yoksun bırakılmaya razı olmadıkları için anayasal haklarını kullanarak sendikal örgütlenmeye gittiklerini söyledi.

Digel Tekstil işçileri sendika yetki mahkemesini kazandı

İzmir Gaziemir’de bulunan Digel Tekstilde sendikal yetki tartışması yargı kararıyla sona erdi. Mahkeme, Teksif Sendikası’nın işyerinde yetkili sendika olduğuna hükmetti.

Ege Serbest Bölge’de faaliyet gösteren Alman sermayeli Digel Tekstilde işçilerinin direnişi bir yılı geride bırakırken, sendikal yetki tartışması yargı kararıyla sona erdi. İzmir 4. İş Mahkemesi, Teksif Sendikası’nın işyerinde yetkili sendika olduğuna hükmederken, sendika işverenin karara uyararak işten çıkarılan işçileri geri alması çağrısında bulundu.

Gelişmeye ilişkin açıklama yapan Teksif Sendikası, Digel Tekstil patronunu mahkeme kararına derhal uymaya; sendikal iradeyi tanıyarak haksız, hukuksuz biçimde işten attığı tüm işçileri koşulsuz olarak işe geri almaya çağırdı.

Sendika, aksi hâlde bu hukuksuzluğun peşini asla bırakmayacaklarını, emekten yana tüm güçlerle birlikte mücadeleyi ülke çapında ve uluslararası alanda büyüterek sürdüreceklerini vurguladı.

KESK, 14 Ocak'ta G(Ö)REVDEYDİ

Geçinemiyoruz! İnsanca bir yaşam için bugün hizmet üretmiyoruz! Eməğimizin karşılığını istiyoruz! diyerek tüm illerde ve bazı ilçelerde KESK üyesi emekçiler sokaklardaydı.

KESK üyeleri, tüm illerde ek zam, 3600 ek gösterge, çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi, ilave seyyanen ödeneğin taban maaşlarına yansıtılması, ilave seyyanen ödenek tutarının mevcut emekli aylıklarına eklenmesi, mülakatın kaldırılması ve en düşük kamu emekçisi maaşının yoksulluk sınırı üzerine çıkarılması talepleriyle bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. G(Ö)REVDEYİZ şiarıyla işyerleri önünde ve alanlarda basın açıklamaları gerçekleştirdi.

Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde açıklama yapan KESK Eş Başkanı Ayfer Koçak, "Kamu emekçileri olarak 2026'ya taban aylıklarımıza yapılacak bin TL seyyanen artış dâhil ortalama yüzde 12,5 maaş zammı ile girdik. Buna karşın 1 Ocak'tan itibaren toplu taşımadan, sağlıkta katılım paylarına, kiradan köprü ve otoyol geçiş ücretlerine kadar her kaleme bizim maaşlarımıza yapılan artışın

en az iki katı kadar zam yapıldı," dedi. Açıklamada nedenler ve talepler şöyle sıralandı.

"Geçinemiyoruz!

Çünkü:

- TÜİK'in sahte verilerine göre bile en yüksek enflasyon sırlamasında dünya beşinciliğine yükselen bir ülkede yaşıyoruz.
- Genel enflasyondan gıdaya, kiradan eğitime enflasyonun her türünde AB ve OECD ülkeleri içinde açık ara birinci sırdayız.
- AB ülkelerinin yıllık enflasyonu bizde sadece bir ayda yaşanıyor."

"%20 ek zam hemen şimdi!"

- Maaşlarımızda hemen şimdi, Ocak ayından itibaren ek %20 artış yapılmasını istiyoruz.

- 2023 Temmuzdan itibaren hayata geçirilen "İlave seyyanen ödeneğin taban maaşlarımıza yansıtılmasını istiyoruz.
- Verilen sözlerin gereğinin yerine getirilmesini istiyoruz. Tüm kamu emekçilerine 3600 ek gösterge, ilave seyyanen ödenek tutarının mevcut emekli aylıklarına eklenmesini, mülakatın kaldırılmasını istiyoruz.
- Haziran ayına kadar 4688 sayılı yasa başta olmak üzere mevcut mevzuatın Grevli Toplu Pazarlık hakkımızın önündeki engellerin kaldırılmasını temel alan bir noktadan evrensel sendikal normlarla uyumlu hale getirilmesini istiyoruz.
- En geç haziran ayı sonunda gerçek bir toplu pazarlık masası kurulmasını istiyoruz.
- En düşük kamu emekçisi maaşının yoksulluk sınırı üzerine çıkarılmasını, kira, kreş ve yol desteği istiyoruz.

Kısa... Kısa...

İzmir Kemalpaşa'da bulunan **Temel Conta** fabrikasında sendika ve toplu sözleşme hakları için 401 gündür direnen Petrol-İş Sendikası Aliağa Şubesine üye işçilerin grevi 14'üncü ayında kararlılıkla sürüyor. 14 Ocak'ta patronun fabrikadaki makinaları Torbalı'da yaptırdığı yeni fabrikaya taşıma girişimine karşı, grev kırıncılığına izin vermeyeceklerini belirten işçiler açıklama yaptılar.

Çorum'da bulunan **Şık Makas** fabrikası işçilerinin direnişi 4'üncü ayında... Patroncu Öz İplik-İş Sendikası'ndan istifade ederek BİRTEK-SEN'e üye olan işçiler, kıdem ve ihbar tazminatları ile tüm ücret alacakları ödenene kadar direnişi sürdürmede kararlılar.

Haber-Sen 2 No'lu Şube üyesi **PTT** emekçileri, artan iş yüküne rağmen kadrolu personel alınmamasına ve güvencesiz çalışmaya karşı iş bıraktılar.

Amasya'nın Merzifon ilçesinde 17 Temmuz'dan bu yana grevde olan Kristal-İş Sendikasında örgütlü **GM Teknik Cam** işçileri, 29 Aralık'ta kitlesel bir eylem düzenleyerek mücadele kararlılığını gösterdiler. Eyleme Türk-İş'e bağlı sendikaların yöneticileri, Tüm Köy-Sen, Eğitim-Sen Merzifon Şube yöneticileri, direnişte olan BİRTEK-SEN üyesi Şık Makas işçileri katılarak destek verdiler.

Ataşehir Belediyesin-de örgütlü olan Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube üyeleri, sosyal destek paketi ücretinde kesinti yapılması; 25 bin lira yerine 13 bin lira ödenmesine karşı eylem yaptılar. Emekçiler, temsilcilik odasının bulunduğu 8. kattan sloganlar eşliğinde merdivenlerden ana binanın önüne kadar yürüyüş yaptılar; sorun 19 Ocak tarihine kadar çözülmezse 400 üye ile eylemlere devam edeceklerini duyurdular.

Emekliler 2026'da da sokakta, eylemde

TÜİK'in açıklayacağı aralık ayı enflasyon verilerinin ardından belirlenecek 2026 emekli aylıkları açıklanmadan emekliler sokağa çıkmaya başladı, açıklanan zam oranlarının ardından ocak ayı da eylemlerle geçiyor.

Aralık ayında Tüm Emeklilerin Sendikası "Geçinemiyoruz" diyerek 28 il ve 48 noktada eşzamanlı açıklamalar yaptı. Açıklamalarda, "Emekli aylıklarına derhal 20 bin TL seyyanen zam yapılsın" talebi dillendirildi.

Devrimci Emekliler Sendikası (DEV Emekli-Sen) 15 Ocak'ta Sinop'ta, "Artık marketlerde, AVM'lerde tarihi geçmiş gıdaları almak zorunda kalan, pazarda pazanın bitmesini bekleyen kişiler olmak bizi emekli olarak utandırıyor. Aslında utanması gereken de bizler değiliz, bu iktidarın sorudur," diyerek kendilerini zincirlediler.

Yine 15 Ocak tarihinde Tüm Emeklilerin Sendikası ve DEV Emekli-Sen üyeleri Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda ortak eylem düzenledi. TÜİK tarafından açık-

lanan enflasyon rakamlarına göre emekli maaşlarına yapılan 12,19'luk artışla birlikte en düşük emekli maaşı 18 bin 839 lira olmuş, AK Parti, Meclise sunduğu teklifle en düşük maaşın 20 bin liraya yükseltileceğini duyurmuştu. Eylemde, sadece en düşük emekli maaşına yapılması öngörülen bin 62 liralık artışa tepki gösterildi.

Dev Emekli-Sen tarafından yapılan açıklamada teklif, "utanç zammı" olarak değerlendirilerek, "En düşük emekli maaşına harçlık verir gibi bin TL zam yaparak mutfaktaki bu yangını söndüremezsiniz. O yangın sizi de yakar," denildi.

Gazetemiz yayına hazırlanırken emekliler pek çok taleple alanlarda eylemlerine devam ediyordu.

SINIF SAVAŞIMININ 2025 BİLANÇOSU: 2 BİN 105 İŞÇİ KATLEDİLDİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2025 yılı iş cinayetleri raporunu açıkladı. Rapora göre 2025 yılında en az 2 bin 105 işçi, yani her gün en az 6 işçi iş cinayetlerinde katledildi.

Pandemiden sonra en çok iş cinayetinin 2025 yılında gerçekleştiğine dikkat çekilen raporda, bu durumun Türkiye’deki “olağanlaştırılmış bir iş cinayetleri rejimi”nin sonucu olduğu vurgulandı.

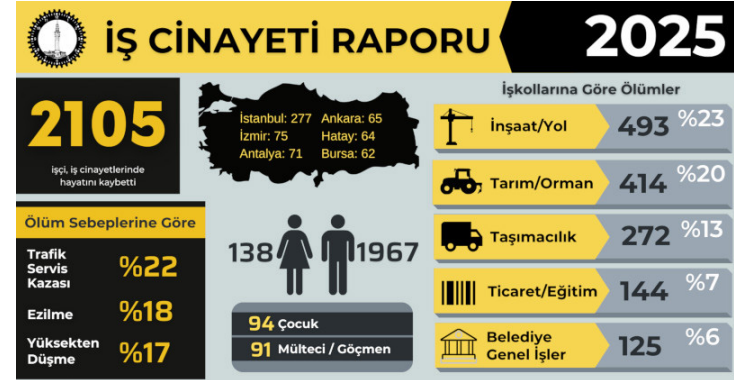
“Zira çalışma koşulları ağırlaşıyor, işçiler daha fazla sömürülüyor ve bu durum iş cinayetlerine yol açıyor. Tek bir failden, tek bir cinayet mahallinden, tek bir nedenden söz edemeyeceğimiz için; arka planında devlet aygıtının, idari ve yargısal mekanizmaların, üretim ilişkilerinin ve sermaye birikim modelinin bulunduğu bir durum bu,” denilen raporda, iş cinayetleri rejimi ölçeğinin hızla yoğunlaştığı belirtildi.

Raporda, şu ifadeler yer verildi: “İş cinayetleri itibarıyla sadece işyerlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleriyle durdurulabilecek aşamayı geride bıraktı. İş cinayetleri çok katmanlı ve çok boyutlu bir olgu olup,

temelde bir sonuçtur. Ana hatlarıyla iş cinayeti rejiminin kolonları; neoliberal politikalar, uluslararası iş bölümünde Türkiye’nin ucuz emek rezervi rolü, organize sanayi bölgeleri (OSB) ve özel endüstri bölgeleri ile Anadolu’nun ‘küresel fabrikaya’ dönüşmesi, kamunun varlıklarına el koyarak devam eden ilkel birikim, grevlerin ve işçi direnişlerinin engellenmesidir. Tam da bu noktada İSİG Meclisi olarak mücadelemiz sadece işçi ölümleri kayıtlarını tutmak değil, iş cinayetlerinin emek hareketinin bir mücadele başlığı haline getirilmesidir.”

Katledilen işçilerin yüzde 97’si sendikasız

2025 yılında iş cinayetlerinde katledilenlerin 50’sinin (yüzde 2,37) sendikası, 2 bin 55’inin ise (yüzde 97,63) sendikası işçi olduğu belirtilen raporda,

“Bir yandan tüm iş cinayetlerinde ölen işçilerin yüzde 2’si sendikalıdır tespitiyle ‘sendikalı olmak iş cinayetlerini önler’ diyebiliriz. Diğer yandan sendikalı işçi ölümlerini de değerlendirince ‘sadece sendikalı olmak yetmez örgütlü de olmak gerekir’ demek lazım. Zira iş cinayetlerini işçi örgütlülüğü, işçi denetimi önler; sendikaya üye olmak ve toplu sözleşme imzalamak, birçok örnekte bu örgütlülüğün ve denetimin hayata geçirilmediğini göstermiştir. Diğer yandan tespit ettiğimizizin ötesinde ölen sendikalı işçilerin olduğunu belirtmeliyiz. Ancak kâğıt üzerinde olan sendikal üyeliklerinin gerçek bir örgütlülük olmaması ve birçok sendikanın ölen üyelerini sahiplenmemesi (en azından bir taziye bile yayınlamaması) sonucu net bir bilgi verme şansımız olmadığını da belirtelim,” denildi.

2025 yılında 4’ü çocuk, 44 kurye yaşamını yitirdi

Kurye Hakları Derneği, 2025 Moto Kurye Ölümleri Raporu’nu paylaştı. 2025 yılı verilerine göre Türkiye’de en az 44 kuryenin çalışırken hayatını kaybettiği belirtilen rapora göre kuryeler sadece trafik kazalarıyla değil, “esnaf kuryelik” modelinin dayattığı güvencesizlik ve görünmez kalan meslek hastalıkları nedeniyle bir tükenmişliğe sürükleniyor.

Raporda çocuk kurye gerçeğine dikkat çekilirken, 2025 yılında 4 çocuk kurye sipariş yetiştirmeye çalışırken can verdi.

Rapora göre hayatını kaybeden kuryelerin yüzde 61’i 18-28 yaş aralığındaki gençlerden oluşuyor.

Kuryelerin maruz kaldığı kronik sağlık sorunları ve yasal hak arama süreçleri meslek hastalıkları kategorisinde ele alındı.

Alkollü sürücülerin ve hız baskısının neden olduğu ölümlerde, platform şirketlerinin “esnaf kurye” modeliyle sorumluluktan kaçtığı da denetimsizlik kategorisinde bir kez daha belgelendi.

Kurye ölümlerinin önüne geçilmesi için sorumluluk vurgusu

Raporun sonuç ve öneriler bölümünde, “Kurye ölümlerinin önüne geçilebilmesi için önceki yıllara ait raporlarda kapsamlı biçimde sıralanan, çok çeşitli aktörlere düşen görev ve sorumluluklara, alınması gereken önlemlere ve yapılması gereken denetimlere kısaca değinmekle” yetindiği belirtildi. Şunlara dikkat çekildi: “Aslolarak Türkiye’de toplam kaç moto kuryenin çalıştığının, bunların kaçının platform çalışanı, kaçının 4/a statüsünde işçi olduğunun kamuoyuyla paylaşılması gereğinin ve kurye kaza ve ölüm verilerinin düzenli olarak açıklanmasının öneminin altını çiziyor. Bu bilgilerin alanda sağlıklı araştırma yapılabilmesi ve önleyici çözümler geliştirilerek gerekli düzenlemelerin hayata geçirilmesi açısından elzem olduğu vurgulanıyor.”

“Denetim mekanizmalarını hayata geçirmeye çağırıyoruz”

Kurye Hakları Derneği raporunda, “Yetkilileri, kurye ölümlerine dair verileri şeffaf bir şekilde kamuoyuyla paylaşmaya ve esnaf kuryelik gibi güvencesiz çalışma modellerine karşı acilen etkin denetim mekanizmalarını hayata geçirmeye çağırıyoruz. Unutulmamalıdır ki şeffaf bir veri politikası ve kararlı bir denetim, sadece birer rakam olarak kayda geçen meslektaşlarımızın hayatta kalması demektir,” ifadeleri yer aldı.

Dilovası katliamı davasında iddianame savcılığa iade edildi

Dilovası’nda bulunan Ravive Kozmetik deposunda 3’ü çocuk 7 işçinin katledildiği yangına ilişkin hazırlanan iddianame, Gebze 7’nci Ağır Ceza Mahkemesi tarafından eksik soruşturma ve toplanmayan deliller gerekçesiyle savcılığa iade edildi.

Mahkeme, iddianamede olası kastla öldürme, çocuğa ve kadına karşı öldürme, yangın çıkarma, mala zarar verme ve suçluyu kayırma gibi ağır suçlamalara yer verilmesine rağmen, suçun sübutuna doğrudan etki edecek pek çok delilin toplanmadığına dikkat çekti.

Kararda, Ravive Kozmetik ile LYKKE Kozmetik arasındaki ticari ilişkinin niteliğine dair net bilgilerin dosyada yer almadığı, şirketler arasındaki olası organik bağın yeterince araştırılmadığı ifade edildi. Ayrıca dijital materyallerin incelenmediği, HTS kayıtlarının dosyaya eklenmediği ve bilirkişi raporlarının tamamlanmadığı belirtildi.

2026: Ya mücadele ya sefalet!

Ekonomi-politik bir bilimdir. Ekonomik olayları anlamak için üretim ve bölüşüm ilişkilerini incelemeniz gerektiğini öne sürer. Esasen, sınıflı toplumların varlığına, bunlar arasındaki ilişkilere, çatışmalara vb. dikkat çeker.

Saray Rejiminin de bir ekonomi politiği var. Temel olarak kapitalizmin ekonomi politiğinden ayrı değil elbette. Ama kendine özgü yanları da yok değildir. Ama ne tarihte

ilktir ne de günümüzde tektir bu hâliyle de. Ana hatlarıyla bakarsak; son genel seçimler sonrasında oluşan kabine bir savaş kabinesidir. Doğrudan NATO'ya bağlıdır. Herhangi bir bağımsızlığı, özgünlüğü falan söz konusu olmaksızın. Mevcut hukuk, savaş hükûmetine uyumlu olacak şekilde iç savaş hukukudur. Siz buna savaş hukuku da deseniz yanlış olmaz. İşte tüm bunlara uygun olarak geliştirilen

ekonomik programlar da savaş ekonomisine uygundur. Savaşların ana prensibi zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul yapacak şekilde servet transferidir. Yaşanan budur. Açlık sınırının altında açıklanan asgarî ücret budur. Ev kirasının altında emekli maaşları budur. 15 yaşında çocukları asgarî ücretin üçte biri maaşla çalıştırmak, 12 milyona yakın işsiz, her gün 6-7 işçi cinayeti budur. Dahası nedir aşağıda.

Asgarî ücret açıklandı ve açlık sınırının altında kaldı!

Bu yıl asgarî ücretin belirlenmesi sürecinde önceki yılların ezberleri bozuldu. Normalde ezberi bozacak olan milyonlarca işçinin alanları doldurup, boş tencereler, “açız” çığlıkları ve öfkeli söylevler eşliğinde şalterleri indirmesi, hayatı durdurarak kendileri için hayati önem taşıyan bu konuda söz sahibi olmasıydı. Sadece bu da değil. Sendikacıların ortaya çıkıp, “Yıllardır oynanan bu ortaoyunu, bu tiyatro hem ücretleri düşürerek bizim gelirlerimizi düşürüyor, hem de sendikaların itibarını iki paralık ediyor. İşçi dediğin sadece bize aidat verenler değil, emeği sömürülen 7’den 70’e milyonlar ve işsizlikle sınıanan kardeşlerimizdir,” diyebilirdi, demedi. Ne biri ne de diğeri hayal değildir, hayatın olağan akışına uygundur. Ama minimum örgütlülük, biraz onur, karakter ister. Bunlar bir araya gelmeyince, iş duaya, son anda Erdoğan’ın ağzından dökülecek lütuflara bırakılınca asgarî ücret 28.075 lira olarak açıklandı. Kim açıkladı peki? Asgarî Ücret Tespit Komisyonu mu? Var mı böyle bir komisyon? Bize sorarsanız yoktur. Mesela TBMM var mıdır? AK Parti ya da MHP diye partiler? Onlar ne kadar varsa komisyon da o kadar vardır. Asgarî ücreti belirleyen bu anlamıyla açıklayan IMF ve benzeri uluslararası finans kuruluşlarıdır. Dile getirenler onların bürokratlarıdır yalnızca.

Şimdi bu Asgarî Ücret Tespit Komisyonu katılmayan Türk-İş Konfederasyonu, her ay yaptığı gibi, 2025’in aylık ayına ilişkin açlık ve yoksulluk sınırı rakamlarını açıkladı. Bu verilerle bile durum vahimdir. Bile diyoruz çünkü Türk-İş, TÜİK verilerinden faydalıyor.

Buna göre; Ankara’da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 30.143,75 TL’ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam

tutarı ise (yoksulluk sınırı) 98.188,11 TL’ye,

Bekâr bir çalışanın “yaşama maliyeti” de aylık 39.123,08 TL’ye yükseldi.

Tekrarda fayda var. Gerçek açlık sınırını bekar çalışan maliyetinden görebiliyoruz.

İşçiler ilk maaşlarını alana kadar bir de Ocak verileri eklenerek ve makas biraz daha büyüyecektir.

Elbette burada esas meselenin ortalama ücretlerin her dönem asgarî ücrete olan yakınsaması olduğunun altını kalınca çizmeliyiz. Erdoğan köylü kurnazlığıyla topu patronlara atıyor. Patronlar ondan kurnaz, ben devletten zengin miyim, diyor. Sonuçta ücret meselesi, mücadele meselesidir. Ücreti belirleyen işçilerin örgütlü gücü ve bu güçle üretimi durdurabilme kapasitesidir. 2026’ya damgasını vuracak olan başlıca konulardan biri budur.

Enflasyon

Çok sık tekrarladığımızı biliyoruz. Ama tekrar pekiştirir, bazı durumlarda mükemmelleştirir. Enflasyon özü itibarıyla servetin yeniden paylaşımından ibarettir. Örnek olsun, işçiye fabrikada iligine kadar sömürürler, bu sömürünün oranını

artırmak için kırk takla atarlar. Ama yine de yetmez. İşçinin ürettiği ürünün alıcısı yine işçidir. Elbette patronlar da alır ama onlar zaten bir avuçtur. Savaş araçları gibi, üretim araçları gibi özel metalleri saymazsanız metallerin alıcıları işçilerdir. Bir kere toplumu enflasyona inandırınca, bunun hayatın bir gerçeği olduğunu kabul ettirince Ürünlerin fiyatlarının her gün hattâ bazen biz kasada sıra beklerken bile değişmesi sıradan hâle gelir.

Bir de enflasyon düşecek yalanı vardır. Yani enflasyon mutlaklıktır. Diyelim ki enflasyon yüzde 40’tan yüzde 20’ye düşse, biz yine de yüzde 20 yoksullaşmış oluruz. 100 liramız 60’a değil de 80’e düşmüş olur. Aradaki fark her zaman patronların cebine gider.

Patronlar, enflasyon belimizi büktü, derler, bütün maliyetleri fiyatlara yansıttıkları halde devletten teşvik, vergi affı, ucuz kredi alırlar. Üstüne, düşen alım gücü nedeniyle daha az üretirler, böylece hammaddeden, işçilikten, enerjiden... tasarruf ederken, kârlılıklarını artırarak daha fazla kazanmanın yolunu da bulurlar. Enflasyon işçinin kanını emerken, patronun sermayesini büyütür.

2026’da yüzde 20’ye düşecek denilen enflasyon budur. Düşüp düşmeyeceği TÜİK’in marifetine kalmıştır. Ama karar verici finans kuruluşları şimdiden bunu duyurmuştur.

Bu arada, dünyada yüzde 1 civarında seyreden gıda enflasyonu ülkemizde yüzde 40’lar civarındadır.

Gıda enflasyonunda OECD lideriyiz

38 ülkeden oluşan OECD üyeleri arasında gıda enflasyonu lideriyiz ve 2003'ten bu yana gıda fiyatları ülkemizde 30 kattan fazla arttı. Bizdeki gıda enflasyonu bir alt sırada yer alan Slovenya'nın tam 5,13 katı.

Bunca bereketli toprağa, 4 mevsime, 7 iklime sahip bir ülkede tarımın her alanında net ithalatçı olunması sadece son bir iki yılın birkaç doğa olayıyla açıklanamaz.

Tarım ve hayvancılık politikalarının emperyalist tekellerin çıkarlarına entegre edilmesi, büyük sermayenin bu alanı domine ederek çiftçiye ücretli çalışanı hâline getirmesi, kapitalist ilişkiler yoluyla serbest piyasa adı altında fiyatların belirlenmesi, zincir marketlerin belirleyici rolü. Sözün kısası kapitalizmin yarattığı sorunlar yumağı söz konusu.

Bu şartlar altında gıdaya erişimi zorlaşan yoksul ailelerin çocukları bodur kalıyor, sık hastalanıyor. Yetmezmiş gibi, ucuz gıdaya yönelmek zorunda kalınca zehirlenme, bakteriyel hastalıklar kaçınılmaz oluyor. Tekil vakaların yanı sıra işyerlerinde, düğün, mevlit gibi etkinliklerde toplu zehirlenme vakaları yaşanıyor, işletmelerin kâr hırsı nedeniyle.

Sanayi verileri ne anlatıyor?

Sanayi ve Teknoloji Bakanı Mehmet Fatih Kacır, geçen yılın kasım ayı sanayi üretim verilerini değerlendirdi. Sanayi üretiminin yıllık bazda yüzde 2,4 arttığını belirten Kacır, asıl sıçramanın yüksek teknoloji ürünlerde yaşandığına dikkat çekti. Bu gruptaki üretimin yıllık yüzde 30,9 arttığını vurgulayan Bakan Kacır, "Yüksek teknoloji grubu ürünler, Milli Teknoloji hamlemizin lokomotifi olmayı sürdürüyor," ifadelerini kullanarak sanayici ve emekçilere teşekkür etti.

Bu yükselişi neye borçluyuz? Yeni bir aşımı bulduk? Ya da insan hayatını kolaylaştıran bir makina mı geliştirdik? Değil elbette. Artışın kaynağı savunma sanayi denilen silah üretimine dayanıyor. İHA, SİHA, KAAAN vb. ürünler bu artışı koşulluyor. Bunların yanına yine bu alanı destekleyen optik, medikal vb. ürünleri eklemeyi unutmayalım.

Bu artış, kendini borsada da ifade ediyor zaten. Savunma şirketleri lokomotif gibi davranıyor. Savunma sanayi şirketleri artık büyük piyasa değerine sahip, BIST 30/BIST 50 içinde. Savunma şirketleri kazandıkça alt yükleniciler, metal, elektronik, yazılım şirketleri çalışıyor. Üstelik müşteri devletlerdir ve satış garantidir.

Savaş sanayiinin gelişmesi, farklı sektörlerde zayıflamaya yol açacaktır. Doğası gereği kârlı alanlara kaçan sermaye, burada da kendine yol arayacaktır. Tekstilde yaşanan gelişmeler bu yönde. Tekstilde 2025 yılında istihdam kaybı 100 bini aşarken, büyük sermayenin savunma sanayiine uygun biçimde "teknik tekstil"e yöneldiği görülüyor. Tekno tekstil (teknik tekstil), klasik "giyim için kumaş" anlayışının ötesinde işlevi, dayanımı ve teknik özelliği için üretilen tekstil ürünleridir. Balistik kumaşlar (kurşun geçirmez yelekler), alev geciktirici elbiseler, askerî uniformalar, kamuflaj ve IR (kızılötesi) gizleme kumaşları bu alana giriyor.

Bunun dışında medikal, inşaat, altyapı, havacılık, otomotiv vb. birçok alanda tekno tekstil ürünleri kullanılabiliyor.

Dipte eşitlenmek

İrfan Taşkıran

Saray Rejiminin ekonomi politikası, sefaleti tabana yaymayı esas alıyor. Açık ve net.

Işıklar içinde karanlık yaratarak yapıyorlar bunu. Işıklı caddelere, yekpare camdan ısıllı ısıllı mağazalara, AVM'lere bakın. Bir de dönüp, bir otel odasında üç-beş kişi kalarak kiralara karşı önlem almaya çalışan emeklilere.

Bir tarafta, "bir an önce 65 yaşına gelsem de ulaşım ücretsiz olsa," diyenler, onların hemen yanında kışı otogarda geçirmeye çalışanlar. Çöpten işe yarar bir şey bulmaya çalışanlar artık sıradan.

Okula aç gidip aç dönen çocuklar varken, birçok aile için MESEM bir "kurtuluş". Çocuk iyi kötü karnını doyuracak, asgarî ücretin üçte biri bile olsa eve para getirecek. Normal bir okula gitse ne olacaktı ki? Hem belki bir de meslek öğrenir.

Neyse konumuza dönelim. Planlı bir şekilde Türkiye'de ücretler aşağı çekilerek, asgarî ücret ortalama ücret hâlini aldı. İlk özelleştirmeler yoluyla sendikalar biçildi. Zaten birkaçı dışında mücadele etmeye niyeti olan yoktur. Gayrimenkulleri ve aidat gelirleri ile geçinip giderler.

KOBİ tarzı küçük işletmeler, emek yoğun hizmet sektörünün ağırlığının artması genel ücretleri aşağı çekmeyi hızlandırdı. Geline aşama budur.

Emekli maaşlarında da benzer şekilde, sabırla işlenen bir politikayla maaşlar sürekli aşağıya çekildi. Aylık Bağlama Oranı (ABO) kademeli olarak düşürülüyor, maaş artışları enflasyona bağlanarak mantık dışına itiliyor. En düşük emekli maaşı diye bir kavram uyduruldu. Zaten ülkede aynı anlama gelen asgarî ücret diye bir kavram varken! Her 6 ayda bir, yeni emekliler bu kavramın içine sokuluyor.

Ama dibin de dibi var. Bir kere ülkedeki asgarî ücret asgarî değildir. Çocuk işçiler, kadınlar, kayıt dışı işçiler, göçmen işçiler asgarî ücretin altında çalışmaya zorlanıyor. Birçok yerde işçilerin banka kartları patronun elindedir. Bordroya göre işçinin banka hesabına asgarî ücret yatsa da işçiye elden verilen para bunun altındadır. Okurlarımızın bildiği başka örnekler de vardır.

En düşük emekli maaşı da en düşüğü değildir. Malulen emeklilik, 65 yaş aylığı, dul aylığı, yetim aylığı gibi yollarla milyonlarca emekli en düşük emekli maaşının çok altında maaşlar alıyor. İşte dipte böyle, böyle eşitleniyoruz.

Geçmiş dönem İHD İzmir Eş Başkanı Ali Aydın katledildi

Uğradığı saldırı sonucu öldürülen İHD İzmir Şubesi Yöneticisi Ali Aydın, son yolculuğuna uğurlandı

İzmir'de uğradığı saldırı sonucu öldürülen İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi Yöneticisi Ali Aydın'ın cenazesi, Çiğli

Evka-2 Cemevinde yapılan törenle kaldırılarak defnedildi. Cemevinde yapılan cenaze törenine çok sayıda hak ve hukuk savunucusu, siyasetçi ile yurttaş katıldı.

İHD Onursal Başkanı Akın Birdal, "Bu sadece bir müptezelin yaptığı cinayet değildi. Bu yine devletin bir suçudur. Uyuşturucunun bu kadar yaygınlaşması devletin politikası hâline getirilmişse her türlü acılar yaşanılabilir. Aydın, insan hakları ve adalet savunucusu. Aydın'ı bir bütün olarak değerlendirmek gerekir. Ali Aydın, eşit ve özgür bir hayalin yolcusuydu. Çok üzgünüz. İnsan hakları mücadelesine 26 arkadaşımızı kaybettik Ali Aydın 27'ncisi oldu. Onun yarım kalan mücadelesini sürdüreceğiz," dedi.

Hrant Dink anıldı

2019'da kapılarını açan 23,5 Hrant Dink Hafıza Mekânının yer aldığı binanın cephesine, Hrant Dink'in fotoğrafının yer aldığı ve "Hafıza, hakikat, hayat, hasret" yazılı afiş asıldı.

19 yıl önce, Agos gazetesinin eski çalışma ofisinin bulunduğu apartmanın önünde katledilen Hrant Dink, 19 Ocak Pazartesi günü saat 15.00'te, kar yağışına rağmen katılan yüzlerce kişi tarafından anıldı.

Adalet çağrısının bir kez daha yükseldiği anmada, bu yılki konuşmayı Agos gazetesi genel yayın yönetmeni yardımcısı ve görsel direktörü Leda Özber yaptı.

Anma boyunca "Faşizme inat kardeşimsin Hrant", "Buradayız Ahparig", "Hrant için, adalet için", "Katilleri koruyan cinayete ortaktır", "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Savaşa hayır, barış hemen şimdi" ve "Biz bitti demeden bu dava bitmez" sloganları atıldı.

Hrant'ın Arkadaşları adına konuşan Bülent Aydın, Hrant Dink'in sözlerinin yıllar içinde büyüdüğünü vurgulayarak, "Hrant vurulduğunda doğanlar bugün burada. Kalplerimizi birleştiren iyiliktir, isteğimiz adalettir. Yaşasın halkların kardeşliği," dedi.

Özel eğitimde yaş sınırı

Hakkı Taşdemir

2026 yılı için bir sürpriz hazırlamış MEB.

Artık 27 yaş ve üzerindeki özel eğitim gereksinimli bireylerin özel eğitim ve rehabilitasyon hizmetlerine devlet desteği YOK.

Mensupları arasında özel eğitim gereksinimi olan bireyler bulunan binlerce aile için yıkım anlamını taşımakta bu karar.

Özel eğitim gereksinimi olan 26 yaşını aşmış bireylerin eğitimden mahrum bırakılması bahse konu bireyler ve ailelerinin evde hapis hayatı sürdürmesi demek. Sosyal hayattan kopacak, bu bireyler ve aileleri. Yaşamları zorlaşacak, ruh sağlıkları olumsuz etkilenecek.

Üstelik özel eğitimin kesilmesi ile birlikte o yaşa kadar almış oldukları eğitim de, bu bireyler için sarf edilmiş çaba da boşa gitmiş olacak.

Yaşam boyu eğitim desteğinin verilmesine gereksinim duyan bireyler söz konusu olan.

Bu eğitim desteği de bir sosyal yardım değil bireyin işlevselliğini korumaya yönelik ZORUNLU bir kamu hizmetidir.

Özel eğitime gereksinimi olan bireylerin eğitim hakkı uluslararası anlaşmalarla güvence altına alınmıştır.

MEB son kararı ile TC'nin altına imza koyduğu uluslararası anlaşmaları da çiğnemiştir.

Kaçak sarayda oturanların elektrik masraflarını, benzin giderlerini, koruma harcamalarını kısımayanlar, Diyanet İşleri Başkanlığının israf düzeyini çoktan aşmış harcamalarını kesemeyenler bunun yerine özel eğitime gereksinme duyan bireylerin eğitim haklarını gasb ettiler.

İşin bir de ticari boyutu var kuşkusuz.

Devlet desteğinin kesilmesi sonrası imkânı olan aileler büyük paralar karşılığı özel eğitim veren ticari kuruluşlara yönelecekler. İktidar bu hamlesi ile bahse konu kuruluşların patronlarına yeni bir kazanç kapısı açmış oluyor.

Yazıklar olsun!

Binlerce kez yazıklar olsun!

Gazeteci Hüseyin Aykol hayatını kaybetti

Özgür basın geleneğinin emektarı gazeteci-yazar Hüseyin Aykol, 2 ay 17 gündür yoğun bakımda sürdürdüğü yaşam mücadelesini kaybetti. Evinde geçirdiği beyin kanamasının ardından Sincan Eğitim ve Araştırma Hastanesine kaldırılan Aykol, burada üçüncü kez beyin kanaması geçirmişti.

Hüseyin Aykol'un cenazesi 2 Ocak'ta Ankara Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Sahnesinde gerçekleştirilen törenin ardından Karşıyaka Mezarlığında toprağa verildi.

Hüseyin Aykol kimdir?

1952 yılında Manisa'nın Salihli ilçesinde doğan Hüseyin Aykol, ilkokulu Salihli'de tamamladı. Ortaöğrenimini parasız yatılı sınavını kazanarak girdiği İzmir Maarif Kolejinde tamamladı ve liseden mezun oldu.

Gazeteci Hüseyin Aykol, geçirdiği beyin kanamalarının ardından 14 Ekim'den bu yana tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Yükseköğrenimine Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinde başlayan Aykol, daha sonra Siyasal Bilgiler Fakültesine geçti. Üniversite eğitiminin son sınıfında siyasal etkinlikleri nedeniyle tutuklandı. 12 Eylül askerî darbesinin ardından askerî yargı tarafından verilen hükümle 10 yıl cezaevinde kaldı ve öğrenim hayatını tamamlayamadı.

1970'li yıllardan itibaren sosyalist ve muhalif yayınlarda yer aldı. "Sosyalizm: Teori ve Pratik" dergisinde başlayan gazetecilik serüveni, birçok dergi ve gazetede editörlük ve yazarlıkla sürdü. Yeni dönem Kürt gazeteciliğinin öncü yayın organı Özgür Gündem gazetesinde farklı dönemlerde görev aldı; yazarlığın yanı sıra editörlük ve sorumlu yazı işleri müdürlüğü yaptı.

Son yıllarda Yeni Yaşam gazetesinde düzenli yazılar kaleme alan Hüseyin Aykol'un, günlük, haftalık ve aylık birçok yayında da yazıları yayımlandı.

Aykol, son olarak 2018 yılında "örgüt propaganda" suçlamasıyla yargılandığı davada 3 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırılmış ve bu ceza istinaf mahkemesince onanmıştı.

MESEM Dosyası (2)

Hakkı Taşdemir

İşin aslında meslekî eğitim gerekli hattâ zorunlu bir eğitim türü. Ülkede bugün mevcut olan eğitim sistemi meslek öğrenmiş insan yetiştirmekten çok uzak. Öyle ki yüksek öğretimden mezun olanlar bile dört yıl boyunca sözde inceliklerini öğrendikleri mesleklerinin bırakın inceliklerini temel kurallarını bile yeterince öğrenemedi mezun oluyorlar. Bu durumun pek çok nedeni var. Bu yazı bahse konu nedenleri tartışma odaklı değil. Ancak uygulama eksikliğinin gençlerin meslek öğrenmeden öğrenim hayatlarını tamamlamalarının en önemli nedenlerinden biri olduğunu ifade etmeden geçemeyeceğiz. Buna bağlı olduğu için sözünü etmemiz gereken bir diğer husus da bir meslekte uzmanlaşabilmek için geçilmesi gereken zorunlu aşamaların bulunduğu. Yaşamın içinden örneklerle konuyu açacak olursak; şenörlük aşamasından geçmeden topoğraf, makina yağcılığı aşamasından geçmeden bakımcı, bu aşamayı geçmeden de tamirci olunmaz diyebiliriz.

Toparlayacak olursak meslek eğitimi ciddi bir planlama, meslek gereklerinin öğrenilmesi için ihtiyaç duyulan aşamaların ve bu aşamalarda edinilecek kazanımların tespiti, her aşamanın süresinin belirlenmesi gibi önemli zihinsel çaba gerektiren karmaşık bir süreç. Uygulamada yukarıda sayılan etkinliklere gereken önem verilmeyince ortaya eğitim çıkmıyor, çocuk emeğinin hunhar bir biçimde sömürülmesi çıkıyor.

Peki ne yapılmalı? Meslek eğitimi uygulamaları tamamen terk mi edilmeli?

Elbette hayır. Dünyadaki uygulamalara bir göz atıp ülke şartlarına uygun bir model geliştirilmeli. Doğrusu bu. Model geliştirmek bizim işimiz değil. Ancak dünyada bu işin nasıl yapıldığını araştırmak ve bulgularımızı okuyucularımızla paylaşmak bizim işimiz. Konu ile ilgili iki örnek belirledik.

- Almanya
- Vietnam

Sistemlerin incelenmesine **Almanya**'dan başlayalım:

Bu ülkede ilköğrenim sonrasında gençler orta öğrenim için üç farklı okul tipinden birine girerler. Gymnasium bu okulların en üst düzeyde olanı. Bu okula girebilmeyi başaranlar üniversite öğrenimi için sınava girmeye hak kazanırlar. Bunun dışında iki tip orta öğretim kurumu daha var. Biri Realschule diğeri ise Hauptschule. Realschule öğrencilerinin üniversiteye devam edebilmeleri Gymnasium öğrencilerine göre daha güç ve tercih edebilecekleri alanlar ise sınırlı. Hauptschule öğrencileri için ise üniversite yolu kapalı. Öğrencinin eğitim yaşamına hangi okuldan devam edeceği ise ilköğrenimdeki başarı düzeyi ile uzmanların yönlendirmeleri sonucu kararlaştırılmakta. Sisteme yönelik eleştiriler yapılabılır kuşkusuz. Nitekim Almanya'da da

yapılmakta. Bahse konu eleştirilerin bir sonucu olarak Hauptschule sayısı azalırken bunların yerini Reasschule adlı okullar almakta.

Gerek Realschule gerekse Hauptschule okullarında verilen eğitim akademik olmaktan çok pratiğe yönelik. Öğrenciye matematik, fen bilgisi ve sosyal bilgiler eğitimleri basit olarak iş yaşamında kullanılacak formlarda veriliyor ve öğrenci meslek eğitimine hazırlanıyor bu okullarda.

Meslek öğrenimi ancak bu okulların bitirilmesinden sonra başlıyor. Bu sırada öğrenci artık 17 yaşını doldurmuş ve meslek öğrenmeye hazır hâle gelmiştir.

Ausbildung adı verilen meslek eğitimi bundan sonra başlar. Edinilecek mesleğin özelliklerine göre 2-4 yıl sürer bu süreç. Tamamen devlet denetimindedir ve merkezî işgücü planlaması verilerinden hareketle her yıl hangi programların açılacağı belirlenir. Meslek okullarında alınan eğitim stajlarla ve işletmede gerçekleşen çalışmalarla desteklenir ve öğrenci okulu bitirdiğinde gerçek bir "meslek erbabı" olur.

Meslek eğitimi programlarının işgücü ihtiyacına göre açıldığını belirtmiştik yukarıda. Son yıllarda en fazla açılan programlar şöyle sıralanmakta:

Hemşirelik, yaşlı bakımı, fizyoterapi, mekatronik, otel hizmetleri, aşıcılık, perakende satış danışmanlığı, yenilenebilir enerji teknisyenliği.

Bununla birlikte değişik çalışma alanlarında yaklaşık 300 farklı alanda meslek eğitim programı açıldığı bilinmekte.

Vietnam uygulamasına geçecek olursak bu ülkenin de kendi koşullarına göre bir meslekî eğitim uygulaması gerçekleştirdiğini görürüz.

Vietnam'da meslekî eğitim 15 yaşında başlamakta. Temel eğitimlerini tamamlayan çocuklar dört yıl süreli meslekî eğitim okullarına devam edebilmekteler. Bahse konu sürenin sonunda meslekî yeterlik belgesine sahip oluyorlar. Bunun dışında temel eğitim sonrası liseye devam edip bitirdikten sonra meslek eğitimi okullarına gidip "uzman" derecesi alabiliyorlar. Lise sonrası devam edilen meslek eğitimi okulları "lisans" diploması vermiyor. Dolayısı ile bu gençler yüksek lisans, doktora, post doktora vb. unvanların peşinde koşmuyorlar. Ayrıca bu okullardan dikey geçiş yolu ile üniversiteye devam hakkı da yok. Böylelikle bir para tuzağından başka anlamı olmayan özel kurs uygulaması da yok.

Meslekî eğitim tamamen kamunun denetiminde. MOLİSA adı verilmiş olan meslekî eğitim merkezi tüm meslekî eğitim birimlerini denetleme yetkisine sahip. Meslekî eğitim gören gençler meslek okullarında aldıkları eğitimi kamu işletmelerinde çalışarak pekiştirmekteler. Meslek eğitimi gören gençlerin

işletmelerdeki günlük çalışma süreleri 6 saati aşmıyor. Tüm çalışmalar da eğitimci sertifikasına sahip deneyimli uzmanların denetiminde gerçekleştiriliyor. İşletmelerdeki çalışma saatlerinde yapacakları işler ise öğrencinin meslek eğitiminin hangi aşamasında olduğuna bağlı olarak belirleniyor. Herhangi bir aşamada edinilmesi gereken tüm kazanımları elde edemeyen öğrenci bir sonraki aşamaya geçemiyor. Bu nedenle bazı öğrencilerin öğrenim süreleri de uzayabiliyor. Ancak meslekî yeterlik belgesi sahibi her birey gerçek anlamda bir "meslek erbabı" olmakta Vietnam'da.

Bu ülkede eğitime büyük önem verilmekte. Eğitime GS-YİH'nin %21'i oranında kaynak ayrılıyor Bu oran TC'de sadece %3,5.

Vietnam, eğitime ayırmış olduğu kaynakların yaklaşık %30'luk bölümünü meslekî eğitim için harcamakta. Bunun karşılığını da uluslararası piyasalarda Vietnamlı işçilerin kolaylıkla iş bulması ile görmekte.

Sonuç olarak doğru planlanmış, öğrenciyi sömürmeyi değil de onu meslek sahibi yapmaya odaklanmış meslek eğitimlerinin gerek bireye gerekse ülke ekonomisine önemli katkılar sağladığını görüyoruz.

TC bu uygulamalardan yararlanıp MESEM modelini revizyona tabi tutar mı?

Sanmıyoruz.

Not: Yazıdaki bilgiler Route Educational and Social Science Journal adlı dergide yayınlanmış makalelerden derlenmiştir.

Kahrolsun yağma-rant-sömürü düzeni!

TOPYEKÛN SALDIRILARA KARŞI TOPYEKÛN MÜCADELE

Emperyalist ülkelerin korsanvari operasyonları, halklara yönelik soykırım saldırıları, kendi dışındakileri insan saymaz tutum ve eylemleri sürerken halklar ve emekçiler için tek çıkış yolu topyekûn mücadele, direniş ve örgütlenme...

Dünyanın hemen her coğrafyasında eylemler artan bir ivme gösteriyor, saldırıların artışı, halklar için kan deryası hâline getirilen coğrafyalardaki uygulamalara ses çıkarmamak insanlıktan da çıkmak anlamına geliyor.

Bu dönemde direnişlerimizle birlikte kaybettiğimiz dostları da uğurlamanın acısını yaşadık.

İşçi Gazetesi satışı sırasında takip edilip gözaltına alınan ortaklarımız oldu.

Tüm saldırılara karşı direnerek yanıt vereceğiz, örgütlü güçle kazanacağız.

Derleyebildiğimiz bazı eylemler şöyle:

Yayladağı Sınır Kapısı'nda Suriye'de Alevilere yönelik soykırıma karşı eylem

3 Ocak tarihinde Suriye Halklarıyla Dayanışma Platformu tarafından, Suriye'de Alevilere yönelik gerçekleştirilen soykırıma karşı Yayladağı Sınır Kapısı'nda eylem yapıldı. Eylem, Alevi federasyonları ve derneklerinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Yapılan açıklamalarda, Suriye'de yaşanan saldırıların emperyalist müdahalelerle derinleştirildiği vurgulanırken, halklar arası dayanışmanın büyütülmesi gerektiği ifade edildi. Alevi halkına yönelik saldırıların kabul edilemez olduğu belirtilerek, uluslararası kamuoyuna sorumluluk çağrısı yapıldı.

Eylem boyunca, "Suriye halkları yalnız değildir", "Alevi halkı yalnız değildir" ve "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" sloganları atıldı.

Yayladağı Sınır Kapısı'nda Suriye'deki katliam ve soykırıma karşı eylem

14 Ocak'ta, Suriye'de emperyalizmin ve tetikçi devletler ile çetelerin Alevilere, Kürtlere, Süryanilere, Dürzilere ve kendilerinden olmayan tüm halklara yönelik sürdürdüğü katliam ve soykırım politikalarına karşı Çukurova Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından eylem gerçekleştirildi.

Gerçekleştirilen eylemde, emperyalizmin bölgede uyguladığı katliam, sömürü ve savaş politikalarına karşı halkların ortak direniş cephesinin büyütülmesi gerektiği vurgulandı. Bölge halklarına yönelik saldırıların sistematik bir soykırım politikası olduğu ifade edilerek, bu politikalara karşı dayanışmanın yükseltilmesi çağrısı yapıldı.

Eylem sırasında "Kurtuluş halkların ortak mücadelesindedir" ve "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" sloganları atıldı.

Faaliyetlerden...

❖ 8 Ocak'ta, emperyalizmin, tetikçi devletlerin ve çetelerin Suriye'nin Halep vilayetinde Kürt halkına yönelik saldırılarına karşı Antakya Emek ve Demokrasi Platformu tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasına katıldık. Eylemde "Suriye halkları yalnız değildir" sloganı atıldı.

❖ 9 Ocak, 12 Ocak ve 15 Ocak tarihlerinde, Antakya Maşuklu Mahallesi'nde, "Elektrik Kesintilerine Karşı Çözüm: Örgütlü Direniş" başlıklı bildiri dağıtımı gerçekleştirildi; çalışmalar sırasında "Elektrik kesintilerine karşı mücadeleye, örgütlenmeye" vurgusu yapıldı.

❖ 19 Ocak Pazartesi günü Samandağ'da, 6 Şubat depremlerinin üçüncü yıl dönümü yaklaşırken bildiri dağıtımı ve ozalit çalışması gerçekleştirildi. Çalışmada, "Hüznümüz öfke, öfkemiz örgütlü bir güç olmalıdır" başlıklı bildiriler halka ulaştırıldı. Deprem gerçeği karşısında dayanışmanın ve örgütlenmenin büyütülmesi çağrısı yapıldı.

Samandağ'da Ras-el Seni etkinliği

18 Ocak Pazar günü Samandağ'da Ras-el Seni etkinliği gerçekleştirildi. Etkinlikte, asimilasyona, toplumsal çürümeye ve aşağılanmaya karşı dayanışmanın büyütülmesi gerektiği vurgulanarak, savaşızsız, sömürsüz ve özgür bir gelecek çağrısı yapıldı.

İşçi Gazetesi dağıtmak suç değildir!

18 Ocak günü Sarıgazi’de İşçi Gazetesi’nin dağıtımını yapan üç arkadaşımız polis tarafından gözaltına alındı. Bir süredir gazete satışları başlar başlamaz arkadaşlarımızı izlemeye alarak tacizde bulunan polisler, bu kez bununla da yetinmeyerek gözaltı gerçekleştirdi.

Bir taraftan gelişen emperyalistler arası paylaşım savaşı, bu savaşta saray rejimine biçilen rolü yaşayarak görüyoruz. Diğer taraftan, patronların rekor kârları uğruna işçilere, emeklilere, öğrencilere sefaleti reva gören, 12 milyon insanı işsiz bırakan, her gün 6-7 işçiyi çalışırken öldüren, çocukları MESEM vb. yollarla ucuz iş gücü piyasasına peşkeş çeken bu düzen sürsün diye saldırıyorlar.

Açlığı, yoksulluğu, savaşı, halklara dayatılan imha ve inkârı gözaltılarla yok edemezsiniz. İşçilerin, emekçilerin, halkların mücadelesi engellenemez, sosyalist basın, İşçi Gazetesi susturulamaz.

Harun Demir kavgamızda yaşayacak!

Ortağımız, yoldaşımız Harun Demir’i 21 Ocak 2026 tarihinde kaybettik. Cenazesi yaşadığı, mücadele ettiği, savunduğu Aydos Mahallesi’nden yoldaşları, komşuları ve sevenleri tarafından yıldızlara uğurlandı.

Vasiyeti üzerine mezarına yoldaşları tarafından kızıl bayrak bırakıldı.

Anısına düzenlenen tören kızıl bayraklar gölgesinde gerçekleştirildi. Bir yoldaşı en sevdiği şiir olan Taranta Babu’ya Mektubu okudu. Arkasından, Harun’un anısına “Bu toprakta kalır adın” ezgisi hep bir ağızdan söylendi.

Aydos’tan yoldaşları adına yapılan konuşmada şunlar ifade edildi:

“Harun bize, kalanlara, örgütlenme, safları doldurma görevi vermiştir. Sözümüzü tutacağız.”

“Biz Harun’u 2004 Aydos Kondu Direnişi’nden biliriz. Cambaztepe’den, sokaklardan, afişlerden biliriz. Aydos’ta devrimci denilince akla gelen simgedir Harun. Her örgütün sevdiği bir devrimcidir.”

“Bu mahallede rezidanslar yerine hâlâ bizim evlerimiz varsa, Harun ortağımızın bunda büyük emeği vardır.”

Kaldıraç Hareketi adına yapılan konuşmada ise, “Onu hasta eden, onu hastane kapısında öldüren bu sistemin, bu sistemin sahiplerinin gırtlığına çöktüğümüzde Harun’u da hatırlatacağız. O tereddüt etmezdi, biz de etmeyeceğiz!” denildi.

Harun Demir ölümsüzdür!

Bu gemi zafere ulaşacak!

Devrim için ileri, ya sosyalizm ya ölüm!

Emperyalizm ve Ortadoğu Atölyesi’nin ilk çalışması gerçekleştirildi

10 Ocak Cumartesi günü saat 18.00’de Samandağ’da, Emperyalizm ve Ortadoğu Atölyesi’nin ilk çalışması gerçekleştirildi.

Atölye çalışması öncesinde, halklara yönelik saldırılarıyla öne çıkan ABD başta olmak üzere emperyalist ülkelerin Venezuela’ya dönük saldırılarında yaşamını yitiren Kübalı yoldaşlar anıldı. Yapılan anmada, emperyalist müdahalelerin bölgesel ve küresel düzeyde yol açtığı yıkıma dikkat çekildi.

Anmanın ardından, kapitalizmin gelişim aşamaları, tekeller kapitalizm, savaşlar ve devrimler başlıkları çerçevesinde bir tartışma yürütüldü. Tartışmalarda, emperyalizmin Ortadoğu’daki rolü ve güncel siyasal gelişmeler ele alındı. Atölye faaliyetleri devam edecek.

“Lazkiye ve Rojava halkı yalnız değildir”

21 Ocak’ta saat 16.30’da Abdullah Cömert Parkı’nda, Samandağ Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından, Suriye’de emperyalizmin tetikçi devletleri ve çeteleri eliyle Alevilere ve Kürtlere yönelik sürdürülen katliam politikalarına karşı direnişi büyütme amacıyla basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklama sırasında “Suriye’de ve bölgemizde kurtuluş emperyalizme karşı halkların ortak mücadelesindedir” ve “Lazkiye ve Rojava halkı yalnız değildir” sloganları atıldı.

“Tek çözüm halkların ortak mücadelesi”

21 Ocak’ta Antakya’da, Antakya Emek ve Demokrasi Platformu tarafından düzenlenen basın açıklaması KESK Koordinasyon Merkezi önünde gerçekleştirildi. Açıklamada, emperyalizmin tetikçi devletler ve çeteler eliyle Rojava’ya dönük saldırılarına karşı mücadele çağrısı yapılırken, “Emperyalizme, tetikçi devletlere ve çetelere karşı tek çözüm halkların ortak mücadelesidir” ve “Rojava halkı yalnız değildir” sloganları atıldı.

ABD'NİN VENEZUELA SALDIRISINA DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDAN PROTESTO

ABD'nin Venezuela'ya yönelik askerî müdahalesine karşı Latin Amerika'dan Avrupa'ya, Asya'dan ABD kentlerine kadar birçok ülkede kitlesel protestolar düzenlendi. Gösterilerde saldırının “emperyalist bir müdahale” olduğu vurgulandı.

ABD'nin Venezuela'ya yönelik askerî saldırısına uluslararası tepkiler büyüyor. Küba, Yunanistan, Hindistan, Fransa, İtalya ve ABD başta olmak üzere çok sayıda ülkede binlerce kişi meydanlara çıkarak operasyona karşı protesto düzenledi. Gösterilerde, saldırının uluslararası hukuka aykırı olduğu ve Venezuela'nın egemenliğini hedef aldığı yönünde mesajlar öne çıktı.

ABD

ABD'nin Venezuela'ya yönelik askerî saldırısı ve Devlet Başkanı Maduro'nun kaçırılması ülke genelinde büyük tepkiye yol açtı. Seattle'dan Washington'a, Philadelphia'dan Los Angeles'a kadar binlerce kişi sokaklara çıkarak ABD emperyalizmini, hukuksuz savaşı ve petrol merkezli müdahaleleri protesto etti.

Batı Yakası'ndan Doğu Yakası'na kadar birçok kentte pazar günü düzenlenen gösterilerde, ABD yönetiminin hukuksuz ve pervasız bir saldırganlıkla ülkeyi yeni bir savaşa sürüklediği vurgulandı.

Seattle, Philadelphia, Illinois, Los Angeles, başkent Washington başta olmak üzere, White House önünde de toplanan eylemciler, saldırının Washington'un gerçek önceliklerini bir kez daha açığa çıkardığını ve ABD yönetiminin çıkarları uğruna başka ülkelere zorla dayatma politikasını sürdürdüğünü vurguladılar.

Küba

ABD'nin Venezuela'ya yönelik saldırıları ve Devlet Başkanı Nicolás Maduro'nun alıkonulmasının ardından Küba'nın başkenti Havana'da on binlerce kişinin katıldığı protesto düzenlendi. Gösteride ABD'nin saldırısı kınanırken, Küba yönetimi Washington'a sert mesajlar verdi.

Protestoya Küba Devlet Başkanı Miguel Díaz-Canel de katıldı. Yaklaşık 30 bin kişinin yer aldığı eylemde ABD'nin Maduro'yu alıkoyması ve Venezuela'ya yönelik askerî operasyonları protesto edildi.

Kolombiya

Kolombiya Cumhurbaşkanı Gustavo Petro: “Pedofillerden oluşan bir klan demokrasimizi yok etmek istiyor. Epstein'in listesinin ortaya çıkmasını engellemek için savaş gemileri gönderip balıkçıları öldürüyorlar ve komşumuzu petrol kaynakları için işgal tehdidiyle karşı karşıya bırakıyorlar.”

Meksika

Meksika'nın başkenti Meksiko City'de de yüzlerce kişi Venezuela bayrakları ile Washington'un saldırılarını ve Venezuela Devlet Başkanı Nicolás Maduro'nun kaçırılmasını protesto etti.

Fransa

Paris'te siyasi partilerin çağrısıyla Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan yüzlerce kişi, Venezuela halkına destek için sloganlar eşliğinde ABD bayrağı yaktı.

Eylemciler “ABD'yi boykot”, “Venezuela'ya karşı emperyalist saldırılara son” yazılı pankartlar açtılar. Gösteriye katılanların ayrıca Filistin bayrakları taşıdığı görüldü.

Yunanistan

Yunanistan'da başkent Atina, Selanik gibi kentlerinde çeşitli sivil toplum kuruluşları ve sol partilerin çağrısı ile bir araya gelen yüzlerce kişi, ABD'nin konsolosluklarına yürüdü.

Yunanistan Komünist Partisinin (KKE) de katıldığı protesto yürüyüşünde, “Venezuela halkına destek”, “Venezuela, ABD'nin Latin Amerika'daki Vietnam'ı olmayacak”, “Hepimiz Venezuelalıyız” yazılı pankartlar taşındı.

Hollanda

Hollanda'nın başkenti Amsterdam'daki ABD Konsolosluğu önünde toplanan çeşitli siyasi örgütler Venezuela'ya yönelik ABD saldırılarını protesto etti. Eylemde “Venezuela'dan elini çek” sloganları atıldı.

İspanya

İspanya'nın başkenti Madrid'de de yüzlerce kişi ABD Büyükelçiliği önünde bir araya geldi. Eyleme katılan Eski Sosyal Haklar Bakanı ve Podemos Lideri Ione Belarra ABD'nin saldırılarını, “Venezuela ve Latin Amerika'ya karşı emperyalist bir saldırı” olarak nitelendirdi.

Belarra, protesto sırasında hükûmetten Trump'ın politikalarını takiptehn vazgeçmesini ve NATO'dan ayrılmasını istedi.

Lübnan

Lübnan direniş gücü Hizbullah, ABD'nin Venezuela'ya yönelik saldırılarını ve Devlet Başkanı Maduro'nun kaçırılmasını sert bir dille kınayarak, bu adımı uluslararası hukukun ve ulusal egemenliğin açık ihlali olarak nitelendirdi. Açıklamada, ABD'nin küresel zorbalık ve yağma politikalarının Venezuela örneğinde bir kez daha açığa çıktığı vurgulandı ve dünya halklarına dayanışma çağrısı yapıldı.

Hindistan

Hindistan'ın Visakhapatnam kentinde düzenlenen Tüm Hindistan Sendikalar Konferansında kabul edilen bildiride, Venezuela'ya yönelik müdahalenin kınandığı ve Devlet Başkanı Nicolas Maduro'nun serbest bırakılması çağrısı yapıldığı belirtildi.

Venezuela

Devlet Başkanı Nicolas Maduro'nun ABD askerleri tarafından gözaltına alındığının duyurulmasının ardından, ülkenin farklı kentlerinde binlerce Venezuelalı sokağa çıktı. ABD saldırganlığını lanetleyen göstericiler, “Asla size boyun eğmeyeceğiz” dediler.

Karakas'taki gösterilerde konuşan genç bir Venezuelalı, “Biz Chavez'in çocuklarıyız ve ulusal egemenliğimizi kazandık. Kendini dünyanın polisi olarak gören sizlere (ABD yetkililerine) bu durumu değiştirme izni veremeyeceğiz,” dedi.

Yaşasın proletarya

Rojava'ya saldırılara dünyadan tepki

Türkiye, ABD, İsrail gibi emperyalistlere hizmette kusur etmeyen Suriyeli cihatçıların Rojava'ya yönelik saldırıları dünyanın birçok ülkesinde protestolarla karşılandı. Protesto, miting ve yürüyüşlere katılan binlerce insan Rojava halkıyla dayanışma mesajlarını yükseltirken uluslararası kamuoyuna sessiz kalmama çağrısı yaptı. Rojava'da hedef alınan kazanımlara, kadının rolüne dikkat çekilen açıklamalarda, Kürt halkının nasıl yaşayacağına kendisinin karar vermesine vurgu yapıldı. Çetelerin ellerini bölgeden çekmesi talebi yükseltildi. Dünyanın birçok ülkesinde eş zamanlı olarak devam eden eylemlerde, Rojava'ya yönelik saldırıların derhal durdurulması, sivillerin korunması ve uluslararası toplumun sorumluluk alması çağrıları öne çıktı. Danimarka, Almanya, Finlandiya, Fransa, İtalya, Kıbrıs, İsveç, Hollanda, İngiltere ve Avusturya'nın çeşitli kentlerinde defalarca düzenlenen eylemlere binlerce kişi katıldı. Türkiye'nin de çeşitli illerinde destek eylemleri yaygınlaştı.

İran'da tutuklamalar, katliamlara rağmen protestolar yayılarak devam ediyor

İnsan Hakları Aktivistleri Haber Ajansı tarafından derlenen toplu verilere göre, ülke çapındaki protestoların yirmi altıncı gününde, teyit edilen ölüm sayısı 5.002'ye ulaşırken, soruşturma altında olan ölüm sayısı 9.787'ye yükseldi. Ayrıca, protestolar sırasında en az 7.391 kişi ağır yaralandı ve toplam tutuklama sayısı 26.852'ye çıktı.

28 Aralık'ta riyalin çöküşü nedeniyle başlayan protestolar kısa sürede ülke yönetimine yönelik daha geniş çaplı tepkilere dönüştü. Protestoların takip ettiğimiz 26. gününde (22 Ocak 2026) sorumluluğu reddeden hükümet saldırıların şiddetini arttırmaya devam ediyor.

İran genelinde en az 257 yerde protestolar, sokak gösterileri ve işçi

grevleri yaşandı. Ülke genelinde 27 ilde ve 17 üniversitede protesto eylemleri devam ediyor.

Raporlardan edinilen bilgilere göre; İlam, Arak, Hamedan, Amol, Lahijan, Malekshahi, Semnan, Şalamzar, Bojnord, Babol, Koushk, Yasuj, Parand, Tahran, Asgharabad, Bandar Ganaveh, Marvdasht, Najafabad, Abadeh, Eslamabad-e Gharb, Sanandaj, Sari, Farsan, Shandiz, Sonqor ve Birjand şehirlerinde protesto gösterileri olduğu belirtiliyor.

Protestoların coğrafi dağılımı; metropol-lerle sınırlı kalmadığı, aynı zamanda ülkenin çeşitli bölgelerine ve daha küçük şehirlere de yayıldığı görülüyor. Bu durum, protestoların giderek yaygınlaşan doğasını ve protesto hareketine çeşitli sol, sosyal grupların katılımını yansıtmaktadır.

Eylemlerde dile getirilen sloganlar; geçim ve ekonomik sorunların yanı sıra yönetim eleştirisine, bireysel ve sosyal özgürlüklere getirilen kısıtlamalara itirazları içeriyor.

İran hükümeti protestoları baskılamak amacıyla 8 Ocak'ta başlattığı internet/iletişim kesintilerini üç haftadır devam ettiriyor. Erişim çok sınırlı, zayıf ve tam kontrolün sağlanabildiği ağlar üzerinden gerçekleştirilebiliyor. Yani ülkede yaşananlara ancak gecikmeli olarak ve sınırlı bilgilerle erişebiliyoruz.

Protestolar, kolluk kuvvetleri ve güvenlik güçlerinin kullandığı baskı eylemlerine karşı yürütülüyor. Protestoların ilk günlerinden beri maalesef öldürülen eylemcilerin sayısı artarak devam ediyor. Ölüm, gözaltı, gözaltında ölüm ve ulaşılabilirdi kadarıyla işkence raporları eylemcilere karşı kullanılan şiddetin açık göstergesi.

İran İşçi-Komünist Partisi tarafından 12 Ocak 2026 tarihinde yayımlanan bültenden...

"Bugün, 12 Ocak 2026, devrimin on altıncı günü. İslamcı yönetim, protestoların uluslararası alanda duyulmasını engellemek ve daha geniş bir örgütlenmenin önünü kesmek amacıyla internet kesintileri yoluyla halkın dış dünyayla bağlantısını koparmaya çalışmaktadır.

... halkın hükümete karşı sergilediği cesur ve kararlı direnişi, rejimin baskı güçleriyle göğüs göğüse verdiği mücadeleyi de ortaya koymaktadır.

... 11 Ocak 2026'da, Tahran'daki Beheşt-i Zehra Mezarlığı'nda hayatını kaybeden protestocuların birinin cenazesine büyük bir kalabalık katılmış ve "Kardeşimi öldüreni öldüreceğim!" sloganları atılmıştır. Katılımcılar zılgıt çekmiş, alkışlamış ve "Hamaney'e ölüm" diye haykırmıştır.

... Aynı gün Abdanan'da, şehitlerden biri olan Ali Seydi için düzenlenen anma töreni, katılımcıların Humeyni ve hükümet yetkililerine karşı sloganlar atmasıyla protestoya dönüşmüştür.

...Dün gece Tahran'da, insanlar çeşitli mahallelerde sokaklara çıkmış ve şiddetli baskıya rağmen İslam Cumhuriyeti güçleriyle sokak sokak çatışmıştır. Ferdows Bulvarı ve Kashani Bulvarı'nda devrimci gençler "Diktatöre ölüm" sloganları atarak sokağa çıkmıştır.

...Hükümet korkuya kapılmış durumdayken, halk öfkeli ve karardır. Protestocular, zafere ulaşılan kadar devrimi sürdürmekte ısrar etmektedir."

MESEM, çocukları şiddet ve istismara teslim ediyor

Yarım milyonu aşkın çocuğun ağır çalışma koşullarında, düşük ücretlere çalıştırıldığı meslekî eğitim merkezi (MESEM) programının yarattığı sömürü ve şiddet tablosu açığa çıkmaya devam ediyor. Niteliksiz eğitim, derinleşen yoksulluğun MESEM'lere mahkûm bıraktığı çocuklar, iş cinayetleri ve kazalarının yanı sıra işyerlerinde şiddet ve cinsel istismara da maruz kalıyor. Ekmek ve Gül'ün, Sivas'ta MESEM kapsamında çalıştığı işyerinde cinsel tacize maruz bırakılan ve cezasızlığa karşı mücadele eden bir kız öğrenciyle yaptığı röportaj, MESEM'lerdeki on binlerce çocuğun da hikayesini gözler önüne seriyor.

Kendisiyle röportaj yapılan çocuk, şu an 16 yaşında; 4 kız kardeşi ve annesiyle beraber yaşıyor. Ablası da onun gibi MESEM'li. 15 yaşında, yani 9. sınıftayken MESEM'de pastacılık bölümüne kaydoluyor. İlk işe girdiği zamanı, "İşe başlayınca kızların hepsinin yaşadığı şeyleri az çok anlamıştım. Kız çocuklarına daha çok zorbalık yapılıyor. Ben bazen sabah 5.30'da gidip akşam 12'de işten dönmek zorunda kalıyordum," diyerek anlatıyor. Karanlıkta işyerine giderken tedirgin olduğunu, işyerinde yaşadığı cinsel istismarın ise bir süre ismini koyamadığını anlatıyor: "Yapabileceklerinden korktum, sabıkası olduğunu da biliyordum. Beni 'Bunları başkaları öğrenirse kötü olur' gibi sözlerle tehdit etti. Daha sonrasında 'Bir daha yapmam, sen kimseye söyleme, bir daha böyle bir şeyler olmayacak' gibi şeyler yazdı bana."

Bu olaydan sonra MESEM'den de ayrılmak zorunda kalıyor: "Böyle şeyler çok çabuk duyuluyor. Bundan sonra hiçbir işyeri beni işe almadı. Okulla görüştüm ve 'Hiçbir işyeri almıyor, 15 günüm dolacak okuldan atılmak zorunda kalacağım' dedim. Kimse bir şey yapmadı. Adamın çevresi geniş, pastacıların hepsi birbirini tanıyor. Benim okul hayatım burada bitmek zorunda kaldı." İşyerinde tacizi ifşalayan kadınları işten çıkaran sistem, 15 yaşında çocuklar istismara ses çıkardığında da eğitim hakkını elinden alarak işliyor.

Neden MESEM'leri tercih ettiğini ise şu sözlerle anlatıyor: "Nasıl diyeyim, ben mecburdum MESEM'e gitmeye. Diğer çocukların da mecbur kaldığını düşünüyorum. Eve maddî olarak destek olmak zorundaydım, bize de bu kapı açıldı. Çok mantıklı geliyordu o zaman. Yoksa ben de okula gitmek isterim. Belki kimse inanmaz ama ben gerçekten kitap okumayı, bir şeyler öğrenmeyi seviyorum. Çalışsam da kültürlü olmak isterim. Ama maddî destek sağlamak zorundayız ailemize."

Yapılan sözde denetimi ise şöyle özetliyor: "Denetim dedikleri sözde kalıyor. Çalıştığımız işyerine girip 'Bu çocuklar nasıl çalışıyor?' demiyorlar. Geliyorlar, 'Devamsızlıkları var mı?', 'yok', bitti. Çalıştığımız ortamlara asla bakmıyorlar. Ben o kadar kötü imalat ortamları gördüm ki... Yaptıkları denetim değil bençe." Öte yandan işyerinde uyuşturucu kullanımı dâhil

olmak üzere şahit olduğu onlarca şeyi de anlatıyor.

İstismara uğrayan kız öğrenci işyerinde uğradığı cinsel istismarın ardından savcılığa giderek şikâyetçi oldu. Şikâyetçi olmasının ardından istismarcı gözaltına alındı ancak iki gün sonra serbest bırakıldı. Koruma kararı çıkartılması ve şikâyetin 25 Nisan tarihinde yapılmasına rağmen davanın görülmesine dair hâlâ bir gelişme olmadığını belirtirken, "Başvurumuza rağmen hiçbir şey yapılmıyorsa sesimizi duyuracağız. Bazılarımız konuşacak ki diğerlerimizin başına aynıları gelmesin," diyor.

"Arkadaşlarımdan 9. sınıftaki iki kızın daha orada çalışmaya başladığını öğrendim. Ben polise gitmeden önce okulla konuştum. Ama yine de çocukların orada çalışmasını onaylamışlar. O kızlardan biriyle iletişime geçtik, bana da çıkmak istediğini çünkü adamın kendisiyle rahatsız edici şekilde konuştuğunu söyledi. Fakat şu an kıza soruyorum 'Çıkamıyorum' diyor. Orada çalışan bütün kızlar için çok endişeli hissediyorum."

Daha önceden sabıkası olan işverenin yanına öğrenci yollanmasının yanı sıra, aynı kişiye bu şikâyet ve dava sürecine rağmen öğrenci gönderilmeye devam edilmesi, MESEM kirliliğini en net haliyle gösterirken; denetim boşluğunun bir ihmal değil, tercih olduğunu da ilan ediyor.

Kaynak: Ekmek ve Gül, 8 Ocak 2026

İstanbul'da kadınların Filistin dayanışması

Kadınlar Birlikte Güçlü'nün çağrısıyla İstanbul Beyoğlu'nda bulunan Tünel Meydanı'nda bir araya gelen kadınlar, İsrail hapishanelerinde Filistinli tutsaklara yönelik cinsel şiddeti protesto etti. "İsrail işgal hapishanelerinde cinsel işkence var" pankartı ve "Gözaltında ve hapishanelerde cinsel şiddete son", "İsrail'le askeri, siyasi, kültürel ve akademik tüm ilişkiler kesilsin", "Filistinli kadınlara özgürlük" ve "Nehirden denize özgür Filistin" sloganları eşliğinde gerçekleştirilen eylemde Almanya'da antikapitalist mücadele yürüten ve Filistin'le dayanışma çalışmaları yürüten Zora'dan gazeteci Anna'nın İsrail hapishanesinde maruz kaldığı cinsel işkence de gündeme getirildi.

Filistinli kadın ve LGBTİ'lerin maruz kaldığı şiddetin altının çizildiği açıklamada, "Siyonizmin hapishanelerindeki cinsel şiddet münferit değil; sömürgeci, patriyarkal ve kapitalist egemenliğin kadınlara dönük bilinçli ve sistematik bir politikası" ifadeleri kullanıldı.

"Dünyanın her yerindeki savaşlarda bir de bedenlerimizin savaş alanına çevrilmesi sebebiyle, kadın mücadelesi enternasyonal olmak zorunda ve bizler de bu mücadelenin bir parçasıyız. Eşit ve özgür bir yaşam mücadelemiz, dünyanın dört bir yanındaki kadınlarla ortak. Anna da Filistinli kadınlar da yalnız değil! Gözaltında/hapishanede cinsel şiddete son! İsrail'le askeri, siyasi, kültürel ve akademik tüm ilişkiler kesilsin!" denilerek basın açıklaması sloganlar eşliğinde sona erdi.

Kadınlar Suriye Konsolosluğu önünde: HTŞ'ye destek katliam demektir

İstanbul'da Barışa İhtiyacım Var Kadın İnisiyatifinin çağrısıyla çok sayıda kadın, İstanbul'daki Suriye Konsolosluğu önünde bir araya gelerek HTŞ'ye (Heyet Tahrir el-Şam) destek vermenin Suriye'de katliam anlamına geldiğini belirten bir basın açıklaması yaptı. Eylemciler, savaş karşıtı barış taleplerini Türkçe ve Kürtçe sloganlarla dile getirdi.

Basın açıklamasında, HTŞ'nin Suriye'de başta Kürtler olmak üzere Aleviler, Süryaniler ve Dürzilere yönelik saldırılarına dikkat çekildi ve bu eylemlerin "açık bir savaş suçu" olduğu belirtildi. Katılımcılar, kadınların özellikle hedef alındığını vurguladı.

Kadınlar, Halep'te çatışmaların durmasına rağmen ablukaların sürdürülmesini ve saldırıların başka bölgelere yayılmasını kabul etmediklerini belirterek kalıcı barış çağrısı yaptı. Barışın ancak Kürtlerin, Alevilerin, Dürzilerin ve Hristiyanların eşit yurttaşlık temelinde haklarının güvence altına alındığı demokratik bir anayasa ile mümkün olabileceği ifade edildi.

Özel Okmeydanı Hastanesi direnişçisi:

"Bu direniş... zifiri karanlığa tutulmuş bir umut meşalesidir"

Bu yazıyı yazmak kolay değil. Çünkü bu sadece bir direnişin değil, aynı zamanda bir yalnız bırakılma hikâyesinin de kaydı. Biz bu satırları ne kahramanlık anlatısı olsun diye ne de bir zafer ilanı yapmak için yazıyoruz. Biz yazıyoruz ki unutulmasın. Biz yazıyoruz ki, özel sektörde çalışan sağlık emekçilerinin, işçi sınıfının nasıl görmezden gelindiği, nasıl yetim ve öksüz bırakıldığı bir kez daha kayıtlara geçsin. Evet, çok yalnız kaldık, yalnız bırakıldık. Ama yalnız bırakıldığımız yerde birbirimize tutunmayı, birbirimize bakmayı, birlikte güç olmayı seçtik.

Bu mücadele, kamu/özel ayrımı yapmadan sağlık sisteminin tamamını saran cezasızlık düzenini de görünür kıldı. Bu cezasızlık ve uygulanmayan yasal mevzuat/hukuksuzluk art niyetli kişi ve kurumları cesaretlendirip güçlendiriyor. Ceza sistemi işlemediğinde, güç sahipleri, mevzuatı kendileri için bir zırh, bir kalkan ve dokunulmazlık alanı olarak yorumluyor. Bu zırh, sermaye ve kirli ilişki ağı içinde olanları korurken, haksızlığa uğrayan kişilerle, haklarını aramak isteyenleri savunmasız bırakıyor.

Biz unvanlarımızla değil, emeğimizle yan yanayız.

Bizler Özel Okmeydanı Hastanesi sağlık çalışanlarıyız. Direnişe başladığımızda çok kalabalıktık. Yol boyunca eksildik. Kimi korktu, kimi geçinemedi, kimi ailesini düşünmek zorunda kaldı, kimi de "nasıl olsa kazanamayız," "Devlet arkamızda dediler, dünürlerini ısrarla söylüyorlar, yenidoğan çetesinden sıyrıldılar bundan mı sıyrılamayacaklar," diyerek aramızdan ayrıldı. Bu eksilmeler yalnızca sayısal değildi; duygusal olarak da yıprandık, hayal kırıklıkları yaşadık, en çok da kendi arkadaşlarımızdan gördüğümüz geri çekilmeler canımızı acıttı. Sendikanın bize en başta çok şey söyleyip sürecin başında yanımızda olup sonrasında sadece avukatlık desteği sunmak dışında yanımızda olmaması ve DİSK sadece 3 kişiden ibaretmiş gibi izlenim vermeleri, ulaşılmaz olmaları ve aramızda çalışan deneyimsiz arkadaşımızın sendikal faaliyeti yürütmesi bizleri derinden üzdü.

Ama sonunda 18 kişi kaldık. Ve o 18 kişi, bu ülkede örgütlü mücadelenin hâlâ mümkün olduğunu gösterdi.

Hastanemizin kapatılması bir anda olmadı. Aslında her şey çok önceden başlamıştı. Maaşların geç yatırılmasıyla, ardından aylarca süren belirsizlikle, bitmeyen "sabredin" çağrılarıyla... Yönetim toplantılar yapıyor, birim sorumluları aracılığıyla bizden anlayış bekliyordu. Oysa biz zaten yıllardır birbirimize anlayış göstererek ayakta kalıyorduk. Aynı serviste çalışan, birbirinin hayatını bilen, düğününde, cenazesinde, borcunda omuz omuza duran bir çalışma kültürümüz vardı. Dayanışma bizim için bir erdem değil, zorunluluktan. İşte bu direniş, tam da bu yüzden bir meşaledir. Zifiri karanlığa tutulmuş bir umut meşalesidir. Bu kazanım, o zırhta açılmış bir deliktir, ışık içeriye sızmaya başladı. Bu kazanım, sadece bir hak değildir, onurumuzdur, gururumuzdur ve diz çökmeyen/biat etmeyen irademizdir, inatçı, geri adım atmayan kadın iradesidir.

Ne yapacağımızı tam olarak bilmiyorduk ama bir şeyi çok net biliyorduk; sürecin kapatılmasına, diğer kurumlarda yapıldığı gibi ilerlemesine izin vermeyecektik.

Sendikayla kurulan bağ, bu dağılmış öfkenin örgütlü bir güce dönüşmesini sağladı. Okmeydanı'nda yaşamının getirdiği bir avantajımız vardı, neydi o avantaj; Özel Okmeydanı Hastanesi çalışanları her toplumsal olaydan sonra sadece vicdanî bir refleks göstermiyordu, bizzat içinde yer alıyordu. Sadece çalışanlar olarak değil Okmeydanı halkının da bu tür toplumsal olaylarda anında taraf olup mazlumun yanında durup direnişe geçen her grubun yanında yer aldığını biliyoruz. İşte bu durum; başta Okmeydanı halkı olmak üzere kadın örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin, avukatların, gazetecilerin vb. ile birlikte kısa sürede yanımızda yer almasını sağladı. Bu destek, patrona verilen ilk net mesajdı; artık karşınızda yalnız bireyler değil, örgütlü bir topluluk var.

Bu noktadan sonra sermayenin bildik refleksleri devreye sokuldu. Önce "içeride kalan maaşlarını-

zı verelim, başka bir şey yok" denildi. Kabul edenler oldu. Süreçten kopanlar oldu. Ardından direnenlere yönelik sistemli bir psikolojik savaş başlatıldı. Dedikodular yayıldı, "boşuna bekliyorsunuz," "bunlar kimseye ödeme yapmadı," "neyinize güvenerek burda duruyorsunuz," gibi cümlelerle direniş kırılmak istendi. Böl, parçala, yönet politikası tüm açıklığıyla sahnedeydi.

Biz bu yola çok kalabalık çıktık. Ama korkularla, baskılarla, tehditlerle, sabır sınavlarıyla yalnız bırakıldık. Bugün buradayız, "üç-beş kişi ya da üç-beş kuruş" değiliz. Matematik biliminin anladığı gibi azız ama aslında o bilimi çürütecek kadar çok ama çokuz.

Direnin 33. gününde artık herkesin tanık olduğu bir eşik aşıldı. Üzerimize kurşunlar yağdırıldı. Açıkça korku yaratılmak istendi. Ama bu saldırı, sanılanın aksine bizi dağıtmadı. Aksine, direnişi geri dönülmez bir noktaya taşıdı. O andan sonra hepimiz için mesele netleşti: Bu artık yalnızca iş ve emek nöbeti olmaktan çıktı. Bu, emeğimize ve onurumuza yönelmiş bir saldırıya karşı durma meselesiydi.

Ek bir parantez açmak gerekirse; bizi aile inancıyla ve söylemiyle çalıştırıp 2021 yılında devreden (argo tabir olacak ama satan), devrederken de hepimizi değil yine belirli bir grubu toplayıp "SIRTIMDA BİR KAMBUR, YÜKTÜNÜZ, ARTIK KAMBURUMDAN KURTULDUM. BEN ARTIK SADECE BİR OYUNCUYUM ..." diyen Ercan Kesal'ın bizi nasıl insanlarla karşı karşıya bıraktığını daha başka bir açıdan gördük.

Bu direnişin en belirleyici yanlarından biri, kadınların öncülüğüydü. Sağlık alanında zaten görünmez kılınan, özel sektörde daha da güvencesizleştirilen kadınlar bu mücadelenin öncüsü oldu. Ataerkil sistemin kadın emeğini değersizleştiren, kadın bedenini denetim altına almaya çalışan zihniyetine karşı, kadınlar söz aldı, yön verdi, direnişi büyüttü. Kadın örgütlenmesi yalnızca yan yana durmak değildir, bu örgütlenme baskı karşısında geri çekilmez. Kadınlar örgütlendiğinde sadece talep etmez mutlaka

ama mutlaka güç üretir. Bu yüzden güç elde etme konusunda belirleyicidir, emeğiyle olduğu kadar iradesiyle de sistemi ayakta tutan taraftır. Bu direniş hepimize bir kez daha gösterdi ki; haklar tek tek savunulmaz, haklar ancak örgütlü olduğumuzda büyük bir güçle savunulur ve korunur. Toplu olarak sürdürülen mücadele, emeğin kendini savunma biçimidir.

Kadınlar güç aldıkça çok rahatsız oldular. Kadın örgütleri yanımızda durdukça panikleyip peşimize düştüler. Kadın örgütleriyle kurulan bağ, bu sürecin en güçlü dayanaklarından biri oldu. Sonra söz bitti, baskı bedene yöneldi. Çantalarımıza uzandılar. Özel alanımıza girdiler. Tel tokalarımızı aldılar. Özellikle kadın örgütlerinin destek ziyaretlerinde getirdikleri pedlerin hastanenin tahliyesi sırasında sanki demirbaş malzeme gibi çöp poşetlerine konularak çalınması kadına yapılmış saygısızlık ve saldırdır. Tek başına bu davranış bile kadına bakış açısını gösteren onursuz ve haysiyetsiz bir yaklaşımdır.

Devlet kurumlarına başvurduk. Bakanlıklara, CİMER'e, Ankara'ya yazdık, ÇSGB'ye yazdık, aramalar yaptık. Çoğu kapı yüzümüze kapandı. Özel sektörde çalışan sağlık emekçilerinin bu ülkede ne kadar sahipsiz olduğunu bir kez daha gördük. Ama aynı zamanda şunu da gördük: Emek adil olmayan hukuksuz yöntemlerle pazarlık konusu edilemez, en önemlisi ise "Dayanışma Ruhu ve Direniş" parayla satın alınamaz.

Haritada yerini bile bilmedikleri bir hastanede, "üç-beş kişi" diye küçümsenen sağlık işçileri kazandı. Bu kazanım yalnızca maddî değil, bu kazanım örgütlü ve bilinçli mücadelenin birleştirici ve eşitleyici gücüdür. Bu kazanım, kadınların öncülüğünde yürüyen bir direnişin neleri değiştirebileceğinin somut bir örneğidir.

Bu kazandığımız zafer "sağlık sektörü"ndeki değişimin ilk tuğlası olacak. Kadın gücü ve iradesinin nasıl bir güce sahip olduğunu gösterdik. Biz bunun en küçük ve ilk örneğini verdik, bir kar tanesinde nasıl çığ yaratıldığını gösterdik. Dağıtılmak istendik, yalnızlaştırılmak istendik ama birleşerek kazandık.

Karşınızdaki 18 kişi, kadın iradesiyle, ayırım kabul etmeyen sağlık emekçileriyle, örgütlü mücadelenin en kalın zırhları bile çatlatılabileceğini/delebileceğini gösterdi. Kibir dağlarını yerle yeksan ederek 'kadınlar kazandı!'

Okmeydanı unutulmasın.

Bu direniş bir istisna değil, bir örnek olsun.

Kadın emeği ucuz işçilik değildir.

Sağlık emekçileri yalnız değildir.

Biz biliyor ve bir kez daha haykırıyoruz; Bu hikâye burada bitmiyor, yeni başladı ve işçi sınıfının başarılarıyla zaferlerinin müjdecisi olmaya adaydır.

Kadın kazanırsa böyle güzel kazanır.

Kadın kazanırsa tarihe not olarak yazılır.

Kadın kazanırsa toplum kazanır.

Kadın kazanırsa insanlık kazanır.

Gerçekleri görmek cesaret, değiştirmek irade gerektirir!

Gerçekleri değiştirmek mi daha büyük cesaret ister yoksa görmek mi? İnanın, gerçekleri görmek, değiştirmekten daha büyük cesaret gerektirir. Neden mi? Çünkü değiştirmek için önce görmek gerekir. Değiştirmek için gereken cesareten çok iradedir artık. Bir zamanlar bir bilge adamın her gece yatmadan önce “Tanrım bana gerçekleri görme cesareti ve onları değiştirme iradesini ver,” diye dua ettiği rivayet edilir. Bundan olsa gerek.

Sömürge ülke insanlarında, emekten çok, mucize beklemek vardır. Bilmez ki mucizeleri yaratan emektir. Okullarda, masallarda, dizilerde böyle anlatılmaz. Emek her zaman değersiz, kıymetsiz, enayicedir.

2026 yılına girerken işçi ve emekçilere, emeklilere, açlık bile çok görül-müştür.

Bilindik, her duyanın onayladığı slogandır “hak verilmez alınır.” Şimdi eğri oturup doğru konuşalım. İşçi sınıfının 2026’ya girerken ilk ciddi sınavı asgarî ücretin belirlenmesi süreci idi. Hem egemenlerin hem de sendikaların başarılı saptırmaları ile asgarî ücretin toplumdaki algısının bozulmasını bir yana koyalım. Egemenler, asgarî ücretin gerçekten belirlendiği algısını yaratıyorlar. Sanki işlevli bir komisyon var ve bu komisyonda karar veriliyor. İşte komisyon iyi de patronlar kötü, ondan oluyor bu işler. Sendikalar ise, bizim asgarî ücretli üyemiz yok zaten gibi bir argümanla lütfen konuya müdahil olmuş gibidirler. En fazla yasak savma babında basın açıklamaları, bolca istatistikî çalışma sonra kendi tatlı dünyalarına dönüyorlar. Türkiye’de kayıtlı işçilerin yüzde 14 civarı sendikalıdır. Ve kayıtlı işçilerin yüzde 6-7 civarı toplu sözleşme yapma hakkına sahiptir. Yani bizim asgarî ücret alan üyemiz yok diyenlerin varlığı da bu kadardır.

Sonuçta asgarî ücret egemenlerin belirlediği üzere yüzde 27 civarında artırıldı. Bunu asıl

belirleyen uluslararası finans kuruluşlarıdır, sermaye ile eşgüdümlü. İşçi sınıfı örgütleri ile sahnede yoktu, birkaç cılız sesin ötesine gidemedi, süreci örebilecek sendikalar ortada yoktu, sermaye istediğini zorlanmadan yaptırdı.

Arkasından kamu emekçileri bir günlük iş bırakma kararı aldı, geçinemiyoruz diyerek. İşçi sendikalarına, toplumsal örgütlenmelere ciddi bir çağrı yapmadan, belli noktalar dışında çok da etkili olmayan bir iş bırakma oldu. Sonuç da alınamadı.

Yüzde 15 ve nihayetinde yüzde 18. Sonunda sendikalar grev kararı aldı. 30 Ocak’ta grevlerin başlayacağı açıklandı. Grevler başlamadan önce ise sürpriz bir gelişmeyle bir gece ansızın sözleşmeler imzalanıverdi.

İşte bu şartlar altında MESS sözleşmelerinde finale gelindi. MESS patronları masaya oldukça güçlü oturmuş gibiydi. Bir kere uzun süre ücret konuşulmadı. Her sözleşme döneminde olduğu gibi, 2 yerine 3 yıllık sözleşme dayatmasının yanı sıra, kazanılmış haklara yönelik saldırılar işçilerin aklını felç etmeye dönüktü besbelli. Yaklaşık 150 bin işçiden 138 binine hitap eden sendika mafyasının güzide kurumu Türk Metal, en başta yüzde 39 civarında talebini “alınabilir talep” olarak isimlendirmişti. Birleşik Metal İş Sendikası ise yüzde 58,5’luk teklifiyle ve mücadele geçmişiyile masadaydı. Süreç uzadıkça patronların uzlaşmaz tavrı ortaya çıkmıştı. Nitekim yasal süreç işledi, resmî arabulucuya gidildi. MESS’in sendikaları her yeniden masaya

çağırması bir heyecan yaratsa da beklenen seviyelerin çok altında kalıyordu. Yüzde 15 ve nihayetinde yüzde 18. Sonunda sendikalar grev kararı aldı. 30 Ocak’ta grevlerin başlayacağı açıklandı. Grevler başlamadan önce ise sürpriz bir gelişmeyle bir gece ansızın sözleşmeler imzalanıverdi.

Sözleşmeler her iki sendika için de aynı şartlarda gerçekleşti. İlk altı ay için yüzde 28,1’lik oran, sermayenin işçi sınıfına biçtiği gömlektir. İkinci 6 ay yüzde 13, üçüncü 6 ay enflasyon artı yüzde 1,5 ve dördüncü 6 ay enflasyon oranında zam alındı. MESS’in diğer saldırılarını şimdilik geri çektiği görülüyor.

Durumu toparlayalım, gerçekleri görmeye burada ihtiyacımız var. Türk Metal’in yapısı ve

yapabilecekleri bellidir. İşçilerin bu asalakları sırtından atmadan başka şansı yoktur. Birleşik Metal İş Sendikası, gerek Maden İş’ten gerekse Otomobil İş’ten aldığı mücadele geleneğini sürdürme çabası içindedir. Ama gerçeklerden kopmak doğru değildir. Aynı sözleşmeyi, çok farklı talepleri olan iki sendikanın da zafer olarak nitelendirmesi hiç değilse kulakları tırmalıyor. Türk Metal işçilerin sırtında bir kamburdur ve MESS sözleşmelerinde belirleyici güçtür. Birleşik Metal İş Sendikasının görmesi gereken gerçek, üyesi işçiler ile bir greve gidebilmenin zorluğu, mevcut koşullarda bu grevin sürdürülebilir olmasıdır. Bunun için kendi gücünden fazlasına ihtiyacı vardır. Bu, DİSK’in, Türk Metal içindeki diğer işçilerin, bağımsız sendikalarındaki direngen işçilerin, grevleri yasaklanan işçilerin, açlığa mahkûm edilen emeklilerin, okulunu bırakmak zorunda kalan üniversitelilerin, MESEM’de köle gibi çalıştırılan çocuk işçilerin, kamu emekçilerinin desteğini almalıydı, bunu talep etmeli, örgütlemek için adım atmalıydı. Hem merkezî düzeyde hem yerelerde var olan emek örgütleri, siyasi partiler vb. bu işe katılmalıydı. Bu bir genel grev çağrısı olabilirdi.

Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!

Gelevera Deresi'nde atık tesisi protesto edildi

Giresun'un Espiye ilçesine 4 km uzaklıktaki Şirinköy Köyü'nde, Gelevera Deresi kenarına Katı Atık Birliği tarafından kurulması planlanan katı atık düzenli depolama tesisi protesto edildi.

Giresun'un Espiye ilçesinde bulunan Gelevera Deresi'nin kenarına katı atık bertaraf tesisi yapılmak istenmesine halk karşı çıktı. "İlçemizde çöp tesisini istemiyoruz" ve "Sessiz kalma, sen de gel" sloganlarıyla Gelevera Deresi kenarında buluşan Espiyeliler, tesisin kurulmasına izin vermeyeceklerini kaydetti.

Çok sayıda kişinin katılımıyla gerçekleşen eylem-

de söz alan Espiye Çevre Komisyonu Başkanı Kemal Küçükaydın, çevresel risklerden dolayı tesise karşı olduklarını söyledi. Küçükaydın, "Biz teknolojiye ve tesise karşı değiliz; ancak yaşam kaynağımız olan Gelevera Deresi'nin hemen yanına çöp tesisi kurulmasına asla razı değiliz," dedi.

Assos antik kenti çevresindeki jeotermal projeye onay

Çanakkale'nin Ayvacık ilçesinde, UNESCO Dünya Kültür Mirası Geçici Listesinde yer alan Assos antik kentine yakın bir noktada planlanan jeotermal kaynak arama projesine ilişkin davada mahkeme, bilirkişi raporlarına rağmen "ÇED olumlu" kararını hukuka uygun buldu.

Karar gerekçesinde, hâkimin bilirkişi görüşünü serbestçe değerlendirebileceğine ilişkin Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 198 ve 282. maddelerine atıf yapıldı. Dernek, dava sonucunda yaklaşık 130 bin lirayı bulan bilirkişi ücretleri, yol giderleri ve karşı tarafın avukatlık masraflarının davacılara yüklenmesine de tepki gösterdi. Açıklamada, "Mahkeme bilirkişi raporlarına itibar etmeyecekse, neden davacılar bu yüksek bilirkişi masraflarına mahkûm ediliyor," denildi.

Kazdağı Doğal ve Kültürel Varlıkları Koruma Derneği, kararın hukuka ve bilime aykırı olduğunu savunarak Danıştaya itiraz edeceklerini duyurdu. Dava dilekçesinde

öne çıkan itirazlar şöyle: "Proje alanının zeytinliklere 254 metre mesafede olması ve bunun Zeytincilik Kanunu'na aykırılık teşkil etmesi. Assos Antik Kenti'ne 3,65 kilometre, I. Derece Arkeolojik Sit Alanı olan Büyükhusun Dolmen bölgesine ise yalnızca 720 metre mesafede bulunması. Lamponia Antik Kenti ve diğer arkeolojik alanlara olası zararlar. Hidrojeolojik yapının bozulması, dere yataklarının etkilenmesi. Flora-fauna raporlarının eksik ve hatalı olması. Proje alanının 1. derece deprem bölgesinde yer alması. Bölgede faaliyet gösteren mevcut JES'ler ve RES'lerin kümülatif etkisinin değerlendirilmemesi."

Keşan'da jeotermal kuyulara mahkemeden izin çıkmadı

Keşan ilçesine bağlı 4 köyün sınırları içerisinde özel bir firma tarafından açılmak istenen jeotermal kuyulara karşı açılan davada Edirne İdare Mahkemesi iptal kararı verdi.

Boztepe Köyü'nde yapılan basın açıklamasında Boztepe Köyü Sulama Kooperatifi Başkanı Hasan Akdeniz, 4 köye ait mera ve 1'inci derece tarım toprakları üzerine açılmak istenen 7 jeotermal kuyu ve jeotermal ısıtmalı seracılık projesi ile 5 bin 850 dekar toprağın işgal edileceğini belirterek, "İlk girişim 7 Temmuz 2023 tarihinde gerçekleştirildi. Keşan Kent Konseyinin bizleri uyarması ve bizlere öncülük etmesi sonucu topladığımız yüzlerce itiraz dilekçelerimizi ilgili makamlara ilettik. İtirazlarımızın dikkate alınması ve şirketin gerekli belgeleri tamamlayamaması üzerine bakanlık tarafından proje durduruldu. Ancak aynı şirket 25.01.2025 tarihinde yeni bir dosya ile Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığına yeniden müracaat ediyor. Bakanlık müracaatı kabul edip yeni değişiklikler doğrultusunda projeye onay veriyor. Bizler önce itiraz dilekçelerimizi toplayıp ilgili makamlara ilettik. Daha sonra da 'ÇED gerekli değildir' kararının yürütmesini durdurulması ve iptal talepli davamızı Edirne İdare Mahkemesine avukatımız Yılmaz Tuna'nın yardımları ile açtık. Bu talebimiz karşısında mahkeme önce 'yürütmeyi durdurma' şimdide 'iptal' kararı verdi. Yani 5 bin 850 dekar toprağımız kurtuldu. Çok sevinçliyiz," dedi.

Tokat Yazıcık'ta doğa kazandı: Bentonit madenine yargı "dur" dedi

Tokat İdare Mahkemesi, CHP Genel Başkan Yardımcısı Özgür Karabat'ın açtığı davada, Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün, Niksar'ın Yazıcık Beldesi'nde bentonit ocağı işletilmesine izin veren işleminin yürütmesini durdurdu.

Kararda, "maden arama ve işletme faaliyetine devam edilmesinin ruhsata konu alana ilişkin olumsuz sonuçlar ortaya çıkarabilecek nitelikte olduğu" ifade edildi.

Mahkeme, bentonit ocağı maden ruhsat sahasına 4 Ekim 2024 tarihinden 4 Ekim 2034'e kadar geçerli olmak üzere 10 yıl süreyle verilen maden işletme ve bunun dayanağı olan 20 Kasım 2020 tarihinde düzenlenen maden arama ruhsatlarına

ilişkin işlemin yürütmesinin durdurulmasına karar verdi.

Mahkemenin kararında, dava sırasında alınan bilirkişi raporunun hükme esas alınabilecek yeterlilikte görüldüğü belirtildi.

"Biyolojik zenginlik ve habitatın azalmasına neden olacak"

ÇED alanları içerisindeki madencilik faaliyeti sonucunda toplam 60 bin 50 orman ağacının kesileceğinin tahmin edildiği bildirilen kararda, ÇED başvuru dosyasında yalnızca bir kaynağa atıf yapılarak, flora listesinde yalnızca 20 türden bahsedildiği, yaklaşık 513 hektarlık alan için verilen bu rakamın son derece düşük olduğu, bu anlamda flora listesinin daha fazla olması gerektiği aktarıldı.

Alanda köy mezarlığı, potansiyel anıt ağaçlar bulunduğu ve bu anıt ağaçların ya ruhsat alanı içerisinde ya da etki alanı kapsamında kaldığına işaret edilen kararda, proje alanı çevresinde yaban hayvanlarının yaşam ortamlarının olduğu ve projenin gerçekleşmesi durumunda tozuma ve gürültü nedeniyle yaban hayvanlarının ortamdaki uzaklaşabileceği hatırlatıldı.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza inecek ölüm!

"Her yer Tekel, her yer direniş!"

Tekel işçileri, "Kölelik yasasıdır," dedikleri 4/C yasasını geri aldırma amacıyla 15 Aralık 2009 tarihinde 106 otobüsle Ankara'ya geldiler. Ne devlet, ne sendikalar, ne de kendileri bu gelişin 78 gün sürecektir bir kavganın başlangıcı olacağını bilmiyordu, bilemezlerdi.

Kavgayı tetikleyen, devletin tahammülsüz saldırgan tutumu olduysa, gerisini getiren, içinde devrimci dinamikler taşıyan işçilerin sınıfsal refleksi ve direnme kararlılığı oldu.

Direnış, Tekel işçilerinin haklı talepleri ile başladı, giderek tüm işçi sınıfının, emekçi kesimlerin gözünü diktiği bir mücadele merkezi haline geldi. 12 Eylül'den sonra ilk kez bu boyutta büyük bir toplumsal dayanışma örneği yaşandı.

Ülke gündemine oturan direniş, toplumu silkeleyip umut taşıırken, içinde sendika mafyasının da olduğu burjuva cephe, tersinden bir etkiyle büyük bir korkuya, endişeye neden oldu.

Başkent'in göbeğinde gece-gündüz burjuva devlet teşhir edildi. Hükûmet yerden yere vuruldu. Kıçı koltuklara yapışmış sendikacılar sokağa çıkmak zorunda kaldılar. Devletin-sermayenin işçi sınıfı içindeki kolu işlevi gören mafyalaşmış sendikalar ve sendikacıların ne mal olduğu daha bir görünür hâle geldi.

Tekel Direnişi, sınıf dayanışmasının, sınıf kardeşliğinin ancak kavganın içerisinde boy verip serpileceğini gösterdi. Türk, Kürt, Laz, Çerkes, Çingene, Arap, Pomak, Boşnak... Alevi, Sünni, ateist ne varsa, Anadolu'nun tüm renkleri bu direnişte omuz omuza, kardeşçe, işçi sınıfının bayrağı altında özgürlük şarkıları söylediler, birlikte halaya, horona durdular, devrim ve sosyalizm sloganları haykırdılar.

Burjuva devleti korkutan esas faktör, direnişin giderek toplumsallaşması ve Ankara'nın göbeğinde boy veren bu özgürleşme, kardeşleşme tablosuydu. Ne AK Parti, ne CHP, ne MHP, hiçbir burjuva parti ve hükûmet bu tabloya tahammül edemezdi.

Sermaye iktidarında hükûmetler, işçi-emekçilerin, halkların kanını emerek varlığını sürdüren kapitalist sistemin hükûmetleridir. Bu sistem ve onun örgütü olan devlet; ordusu, polisi, mahkemeleri, hapishaneleri, parlamento ve partileri, televizyonları, gazeteleri, sendika mafyası vb. ile bir bütündür, hepsi işçiye ve halklara karşıdır. Tekel direnişi bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi.

Devlet, ilk günde "Vururum, dağıtırım, biter" hesabı yaptı. Gaz bombası, tazyikli su, coplarla saldırı, dağıttı ama işçiler gitmediler. Daha öfkeyle ve daha öğrenmiş olarak birbirlerine kenetlendiler.

Başbakan, her yetkili ağızını açtığında işçileri karalamaya, aşağılamaya girişti; "Yan gelip yatıyorlar... Yetim hakkı yedirmeyiz"... "Marjinal gruplara kanıyorlar"... "İşçileri PKK yönlendiriyor"a kadar vardırıdılar... Tüm bu saldırıları geri tepti. İşçiler daha çok kenetlendi, daha çok bilendi, daha çok kucak açtılar devrimcilerle.

4/C yasasının iptali için başlayan bir eylem, çalıları tutuşturan bir kıvılcım misali giderek büyüyen bir ateşe dönüşüyordu. Devlet yöneticileri, kendilerini de yakacak kadar büyüme potansiyeli taşıyan bu ateşi, kontrolden çıkmadan söndürmek zorundaydılar.

Polis, asker vb. güçleriyle saldırıp direnişi bitirmeleri elbette mümkündü. ODTÜ'ye 3600 polis, yanında panzer, akrep, TOMA ile giren devlet, Tekel Direnişi'ni bastırıp dağıtmak için gerekirse on binlerce polisi işçilerin üzerine

salabilirdi. Ancak Tekel direnişinde, Tekel'den çok daha fazlası vardı. Her yerin tekeli, her yerin direniş alanına dönüşmesinin sadece bir slogan olarak kalmayacağını, burjuva devlet herkesten daha iyi gözlemliyordu. Bu bilinçle ateşe körükle gitmedi. Polis saldırısını bir tehdit unsuru olarak kullanmaya devam ederken, direnişi bitirme görevi, Türk-İş merkezli sendika mafyasına kaldı.

Devletin "bitirin" diyerek tehdit ettiği sendika mafyası, yılların birikim ve deneyimini, bir meslek hâline getirdikleri sendikacılığın tüm maharetlerini kullanarak, adım adım direnişi sönmülendirmeyi başardı. Açılan yürütmeyi durdurma davasının (işçileri Ankara'dan çıkarma planının bir parçasıydı) işçiler lehine sonuçlanması bir zafer olarak sunuldu.

Kısmî kazanımların elde edildiği direniş (4/C'nin kapsamı önemli oranda değişti), 2 Mart 2010'da havai fişekler eşliğinde bitirildi.

Tekel direnişi, içinde çok yönlü dersler barındıran, Anadolu işçi sınıfı mücadele tarihindeki önemli kilometre taşlarından biridir.

Evet, her direniş bir öğretmendir. Her kazanım, örgütlülüğü geliştirdiği oranda kazanımdır. Her yenilgi, büyük zaferler için önceden ödenen bir bedeldir...

Direnerek öğreneceğiz, örgütlü güç ile kazanacağız!

Forvetin panenka anındaki endişesi: Bir kibrit çöpü ve yanma sanatı

Koralp Selçuk

Afrika Uluslar Kupası finalinde Senegal, Fas'ı uzatmalarda 1-0 yenerek şampiyonluğa ulaştı. Final mücadelesinde normal sürenin son anları büyük tartışmalara sahne oldu bir yandan. 90+5. dakikada Senegal'in bulduğu gol iptal edilirken, 90+8'de Fas lehine verilen penaltı kararına tepki gösteren Senegalli futbolcular sahadan çekildi. Sadio Mane'nin devreye girmesiyle yaklaşık 13 dakikalık aranın ardından Senegal yeniden sahaya döndü. Penaltıyı kullanan Brahim Diaz'ın panenka vuruşunu Senegal kalecisi Edouard Mendy kurtarınca ise karşılaşma uzatmalara gitti. Uzatmaların 94. dakikasında sahneye çıkan Pape Gueye, attığı golle Senegal'i zafere taşıırken, sahadaki gayri ciddi hareketlere dair biraz söylenme şansı verdi bu durum.

Futbol sahası, modern zamanların en acımasız tiyatrolarından bir tanesi. Peter Handke'nin o meşhur eserinden ilhamla söylersek; "kalecinin penaltı anındaki endişesi" üzerine çokça kalem oynatılmıştır ama "forvetin endişesi" genellikle görkemli bir gol sevincinin veya ağır bir yıkımın altında gizli kalır. Penaltı vuruşu, bir futbol maçının doğal akışından koparılmış, zamanın askıya alındığı bir "anomalı" dir. Topu beyaz noktaya diken oyuncu, artık bir takımın parçası değil, kendi kaderinin ve milyonların beklentisinin tam ortasında yapayalnız bir bireydir.

İşte Antonin Panenka'nın 1976'da yarattığı o meşhur "chip" vuruşu, bu endişeyi aslında bir tersyüz etme çabasıdır. Panenka, kendi deyimiyle bu vuruşu bir "eğlence" ve "kişiliğinin bir yansıması" olarak görmüştü. Lakin Panenka'yı bir deha yapan şey, o vuruşun içindeki mutlak sürpriz ve kurbanı olan Sepp Maier'in o güne dek böyle bir "saygısızlık"la karşılaşmamış olmasıydı. Bugün ise panenka denemek, bir sürprizden ziyade bir kumar, bir "gösteri toplumu" kurbanlığıdır.

2026 Afrika Uluslar Kupası finali, Brahim

Penaltı vuruşu, bir futbol maçının doğal akışından koparılmış, zamanın askıya alındığı bir "anomalı" dir. Topu beyaz noktaya diken oyuncu, artık bir takımın parçası değil, kendi kaderinin ve milyonların beklentisinin tam ortasında yapayalnız bir bireydir.

Díaz için bu kumarın en karanlık yüzüyle tanışma anı oldu. Maçın o "Hitchcockvari" son dakikalarında topun başına geçen Díaz, belki de on beş dakika boyunca kafasında kurduğu o kusursuz senaryonun esiri oldu. Bir insanın kendi iyiliği için "fazla zeki" olmaya çalışması, genellikle okul sıralarında bırakılan bir alışkanlıktır. Ancak Díaz'ın, o ânın ağırlığını bir sanatçı edasıyla hafifletmek, kaleci Édouard Mendy'yi küçük düşürerek kendini yüceltmek istediği kanısındayım. Genel olarak panenka ve sahada verimlilikten uzak olabilecek süslü sahne şovlarını bir ego gösterisi olarak tanımlıyorum.

Forvet oyuncusu için penaltı ânı bir "hesaplaşma"dır. Panenka ismi ile özdeşleşen o vuruş kaleci kımıldamadığında, o zarifçe havalanan top sadece bir vuruş hatası değil, rakip oyuncunun özgüveninde açılan bir gediktir. Díaz'ın vuruşunun Mendy'nin ellerinde eriyip gitmesi, şovmenliğin bedelinin başarısızlık durumunda ne denli ağır olduğunu gösterdi. Panenka bunu bir "yaratım" olarak görüyordu; Díaz için ise bu vuruş, Rabat'ın 60 bin kişilik ateş çemberinde bir "yıkım" oldu.

Penaltı, bir forvet için en güvenli liman olması gerekirken; panenka gibi "ego-merkezli" tercihler bu limanı bir mayın tarlasına çevirir.

Premier Lig'de yakın zamanda Welbeck veya Cristiano Ronaldo'nun da düştüğü bu tuzak, aslında aynı kökten beslenir: Oksijeni tüketmiş bir zihnin, en basit yolu en karmaşık hâle getirerek kendini kanıtlama çabası. Díaz'ın maç sonu "Ruhum acıyor" itirafı, Panenka'nın 1976'daki o neşeli anılarından fersah fersah uzaktadır. Çünkü finalde kaçırılan bir panenka, sadece bir gol kaybı değil, bir karakter aşınmasıdır bana kalırsa. Ağır ithamlar biliyorum, japon karate ustalarının dövüşmek üzere mindere çıkmadan, mindere selâm verme hassasiyetlerini gözetin. O saha Diaz'ın sanatını icra ettiği sahnedir, seyirciyi küçük gören bir tiyatrocuyu alkışlamayız değil mi?

Penaltı dramasının zirve noktası ve her forvetin kabusunun ete kemiğe bürünmüş hâli ise kuşkusuz 1994 Dünya Kupası finalindeki Roberto Baggio'dur. Baggio, Panenka veya Díaz gibi bir "şov" peşinde değildi; o sadece görevini yapmak istiyordu. Ancak 120 dakika boyunca "Il Divin Codino" (İlahi Atkuyruğu) olarak sahada devleşen adamın, topu Rose Bowl'un gökyüzüne nişanladığı o an, futbolun adaletsizliğinin en saf hâlidir bana göre. Baggio'nun kaçırdığı o penaltı sonrası elleri belinde, başı önünde dakikalarca beklediği o ikonik kare; sadece bir kupanın el değiştirmesi değil, bir kahramanın insanî zaafıyla yüzleşmesidir. Díaz'ın "Ruhum acıyor" dediği yer, aslında 30 yıl önce Baggio'nun o sessiz çılgınlığıyla açtığı patikadır.

Finalde penaltı kaçırmak; sadece maçı kaybetmek değil, o güne dek biriktirdiğin tüm görkemi o beyaz noktanın tozuna kurban etmeye bedel olabilir. Panenka bir "tercih", Díaz bir "hata", Baggio ise bir "trajedi"dir bana kalırsa, fakat üçünün ortak noktası, o beyaz noktanın yarattığı o derin, dipsiz ve mutlak yalnızlık.

Hayat fena hâlde futbola benzer, selâm olsun Afrika Uluslar Kupası'nda 2022'nin ardından ikinci kez şampiyonluk yaşayan Senegal milli takımına.

İşten atma saldırısını, yasadışı dayatmaları kabul etmiyorum!

İşçi kardeşlerim, MESS'le yürütülen grup toplu iş sözleşmesinin sonuna yaklaştıkça sefalet zammını kabul etmemiz için baskı ve saldırıları artırıyorlar.

Bu saldırıların bir ayağını da keyfi işten atmalar oluştuyor. Birçok fabrikada olduğu gibi Kormetal'de de haftalardır işten atma saldırısı devreye sokulmuş durumda. Ben de bu saldırıdan nasibimi aldım. Fakat yasadışı, keyfi işten atmayı kabul etmedim. Bir de bana ve diğer arkadaşlarıma istedikleri çıkış belgesini imzalatmak için fabrikaya arabulucu adı altında patron adına çalışan ve bizi baskı altına almaktan başka bir şey yapmayan bir şahsı getirdiler. Bu şahsı arabulucu olarak yutturmaya çalıştılar. Arabuluculuk kanununa aykırı ve patron adına şantaj memuru gibi davranan bu şahsa ve İK'ya yaptıklarının yasadışı olduğunu belirttim ve hiçbir belgeye imza atmadım. Yine tehdit ettiler; "İmzalamazsan hiçbir alacağını alamazsın," dediler. Ben de "Hodri meyan," dedim.

İşten atma saldırısının ardından sendika temsilcisiyle irtibata geçtim. Sözlü ve yazılı olarak durumu ilettim. Bu saldırıları engellemek için eylem yapmamız gerektiğini belirttim. Sendika temsilcisi fabrikada yasadışı uygulamalar olduğunu, geçmişte de benzer uygulamaları hayata geçirdiklerini, işten atmaların da haksız olduğunu vb. ifade etti. Eylem yapma konusunda ise sendika merkezinin karar hakkına sahip olduğunu belirtti. Benim yazılı metnimi yönetime

iletildiğini ve cevap beklediğini söyledi. Daha sonra tekrar iletişime geçtiğimde ise yönetimin eylem yapmayı uygun görmediğini, MESS sözleşme sürecinde olduğunu ifade etti ve dava açmamı istedi. Sendika avukatının da ücretini benim ödemem kaydıyla dava sürecini yürüteceğini belirtti. Sendika avukatıyla görüştüm, o da sendikanın toplu atmalar dışında dava ücretini ödemediğini belirtti. Ben de, "Zaten toplu işten atma var," dedim. Avukat da, "Evet biliyorum, Kormetal'de toplu işten atma var, birçok arkadaşınız bana ulaştı. Ben de yönetimle dava ücretini tekrar konuştum, işçiler ödeyecek dediler," dedi.

Tüm bu yaşananlar gösteriyor ki işten atma saldırısı MESS ve Türk Metal ağaları işbirliğiyle devreye sokuluyor.

Amaçları açık. MESS sürecinde sona gelinmişken MESS-TM iş birliğiyle bizlere dayattıkları sefalet ücreti karşısında hareketsiz kalmamızdır. Bize açıkça diyorlar ki; ya işten atılırsın ya da bu ücreti kabul edersin.

İşten atma sopasını sallayanlara sesleniyorum; sizin bu saldırılarınız karşısında boyun eğmedim, eğmeyeceğim. Haksızlığa, baskıya, sömürüye maruz kalan binlerce metal işçisi kardeşimin hakları için de mücadele ediyorum. Ben biliyorum ki bu saldırı sefalet ücreti dayatmak için 160 bin metal işçisine dönüktür. Ben de 160 bin işçi kardeşim adına zulmün olduğu yerde emeği, onuru sahiplenmek haklı diyorum.

Tüm metal işçisi kardeşlerimize de çağrım şudur: MESS-TM işbirliğiyle hayata geçirilen işten atma saldırısına sefalet ücretine mahkûm değiliz. Yapmamız gereken birlik olmak, onların dayatmaları karşısında gücümüzü göstermektir. Sefalet zammı dayatmasına karşı fabrika komitelerinde birleşerek inisiyatifi kendi elimize almaktır.

Ben ne yapabilirim deme, yapacağımız çok şey var. Bir de bunları birlikte yaparsak karşımızda ne MESS ne de onunla iş tutarak bize sefaleti kabul ettirmek isteyen TM ağaları kalabilir.

Ben Kormetal önünde bu saldırılara karşı sesimi yükseltiyorum, tüm işçi kardeşlerimi de karşı durmaya, birlikte sesimizi yükseltmeye davet ediyorum.

Metal İşçileri Birliği - MİB'in gönderisidir.

"Cast sorumlularına müsait olduğunu yazıp bekleyeceksin"

Tv dizileri malum özellikle ulusal kanalların göz bebekleri. Haber sonrası kuşağı gece yarısına kadar dolduruluyor. Önceki bölümün özetiydi, reklamıydı derken. Zaten bir bölüm iki saati aşkın sürüyor; ortalama bir sinema filminden hâllice işler yapılmış oluyor her hafta.

Her yerde olduğu gibi burada da işin görünmez kahramanları var. Bunlar sektörde "yardımcı oyuncu", toplumda figüran denilen kişiler. İlerleyen yaşta, işsizlik koşullarında bir umut şansımı denediğim sektörden gözlemlerimi paylaşmak istedim.

En başta iki önyargının üstünü kalınca çizeyim. Birincisi, buralardan başlayıp şöhrete ulaşmanın yolları çoktan kapanmış. Yani figüran, böyle kalmaya mahkûm, belki diyaloglu roller yoluyla biraz fazla para kazanabilir o kadar. İkincisi ise setlerde köpek çekildiği düşüncesi. Bu da aşılmış. Piyasa ilişkileri geçerli. Beyefendi, hanımefendi olunmuş, yemekler gayet güzel. Ama çalışma şartları oldukça kötü. Sabah 6-6.30 gibi buluşma yerlerinde başlayan mesainin akşam ne

zaman biteceği muamma. Dizide en fazla 5 dakika tutacak bir sahnenin çekimi bütün günü alabiliyor. Eğer bir sahnede figüran varsa bu muhakkak dış sahnedir. Burada ezberler bozulur. Önce defalarca prova yapılır. Sonra çekime geçilir. Çekimi de defalarca tekrarlanır. Derken saatler geçer. Soğuk, yağmur, kimse sizi umursamaz.

Asıl önemli olan şudur. İnsanlar neden böyle bir iş yapar? Elbette sevenler vardır, bu tartışılmaz. Bunu meslek edinenler var. Bunların dışında ciddi sayıda insan bu işi geçim kaygısıyla yapıyor. Hafta içinde fabrikada çalışıp hafta sonu setlere gelen mi dersiniz, çocuklarıyla birlikte rol alan mı dersiniz.

Emekliler için de önemli bir iş kaynağı. Malum, belli bir yaştan sonra iş bulmak çok da kolay değil. Üstelik bulsan da belli bir yaştan sonra fizikî olarak çalışmak kolay değil. Tutturabilene bu bir iş kaynağı oluyor. Ama öyle her gün iş ne mümkün. Birçok ajansa aynı anda kaydın olacak, her gün ajansın cast sorumlularına müsait olduğunu yazıp bekleyeceksin.

60'lı yaşlarda bir arkadaşım, uzun bir işsizlik sonrasında bu işe başladı. İlk işlerinde TRT'nin tarihî dizilerinde yer aldı. Kıyafetler yıkanmadan veriliyor, yağdırılan sunî yağmur altında sırsıklam yapılan insanlara aynı sahneler defalarca tekrarlatılıyor. Soğuk havada insanlar hasta olacakmış yönetmenin umurunda bile değil, adam zeminin yeterince balçık olmadığından şikâyetçi. Bunu bekliyor. Sonunda figüranlar isyan ediyor da çekimler iptal oluyor.

Bir başka örnekte, sette tanıştığım kişi, bir dizi çekiminde forsa rolü oynarken, kırbaç vuran figüran daha gerçekçi olayım derken kulağını kanatana kadar vurmaz mı?

Şunu ekleyerek bitireyim. Buralarda çalışanlara günlük sigorta yapılıyor. Böylece yılın büyük bölümünü işsiz geçiren insanlar işsiz rakamlarından düşüyor. Yine de bir figüran arkadaşın tarifiyle, "sabah kahvaltımı yapıyorum, öğlen yemeğimi yiyorum, çay kahve desen bedava, üste de harçlığımı alıyorum. Daha ne isteyeyim."

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL	Beyaz Adam	İZMİR
Kaldıraç Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy Sarıgazi AKA-DER Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi	Bakırköy ANKARA Kaldıraç Konur Sok. No: 17/10 Kızılay (İmge Kitabevi üstü) Tuzluca Yır AKA-DER Kültür Merkezi 587 Sok. No: 25/A Tuzluca Yır/Mamak	Kaldıraç 1469 Sok. No: 128 D: 4 Alsancak/Konak ADANA Adana AKA-DER Kayalıbağ Mah. 26001 Sok. Özel Sancak Apt. No: 1 Kat: 6 D: 23

Baskılara karşı mücadeleye devam

Sinema ve dizi sektöründe çalışanlar; baskı, sansür, otosansür ve her geçen gün ağırlaşan ekonomik zorluklarla bir yılı geride bıraktı. Sine-Sen ve Oyuncular Sendikası, “Mücadelemiz büyüyecek,” dedi.

Son yıllarda Saray Rejiminin uyguladığı baskı, sansür ve yasaklamalar sinema ve dizi dünyasında çalışanları zor durumda bırakıyor. Çalışma koşulları her geçen gün ağırlaşan sektör emekçileri ekonomik açıdan da sefalet düzeyinde ücretler karşılığında mesai yapıyorlar. Bir de açıktan konuşulmayan bir “kara liste” var. O listedeyse sektör iş bulmanız imkânsız, bütün kapılar bir anda kapanıyor yüzünüze. Otosansür ise sansürle yarışıyor adeta.

ONBEŞLER İÇİN

Yangınlara fazla bakan gözler yaşarmaz
Alın kızıl yıldızlı baş secdeye varmaz
Dövüşenler ölenlerin tutmaz yasını
Yine fakat bir yıldırım zulmeti yırtsa
Sağır göğün koynundaki çanı haykırtsa
Anıyoruz göğsünüzün son sayhasını
Eski cihan yeni cihan önünde eğil!
Aramızdan birkaç yoldaş ayırmak değil,
Her ne yapsan varacağız emelimize!
Karadeniz... bunu duysun derinliklerin:
O ateşli göğüsleri delen hançerin
Kabzasını alacağız biz elimize!

Nâzım Hikmet – Vâlâ Nurettin (Batum, 1922)

Müziyenler baskı ve sansür altında

Ücretli çalışan kesime yönelik mülksüzleştirme politikası, halkın kültür sanata erişimini imkânsız kıldı. AK Parti'nin kendisine biat etmeyen kesimleri cezalandırmaya yönelik politikaları kültür sanatta da yaşandı.

Gün geçtikçe elinden kayıp giden iktidarını sürdürme hırsıyla toplumsal muhalefeti olabildiğince baskı altına almaya çalışan Saray Rejimi, toplumsal muhalefete katkıda bulunan sanatçılara yönelik baskı ve soruşturmalarını bu yıl da hız kesmeden sürdürdü.

Bir yandan ülkedeki ücretli çalışan kesime

yönelik mülksüzleştirme politikası, halkın kültür sanata erişimini neredeyse imkânsız kılarken, Saray Rejiminin kendisine biat etmeyen her kesimi cezalandırmaya yönelik politikaları kültür sanat alanında da kendini hissettirdi.

Yüzde 88'i sosyal güvencesiz çalışan müzik ve sahne emekçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için hiçbir adım atmayan iktidarın, sanatçılar üzerinde baskı kurarken “genel ahlâk”ı gerekçe göstermesi tepki çekti.

Koma Amed'in İstanbul konseri yasaklandı

Kürt Müzik Grubu Koma Amed'in İstanbul Küçükçekmece'de bulunan Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi'nde vereceği konser iptal edildi.

Konsere saatler kala İstanbul Küçükçekmece Kaymakamlığı tarafından “uygun görülmedi” iddiasıyla keyfî bir şekilde yasaklandı.

Konser ileri bir tarihe ertelendi.

Sinema sektöründe 10 kadından 9'unun hakları ihlal ediliyor

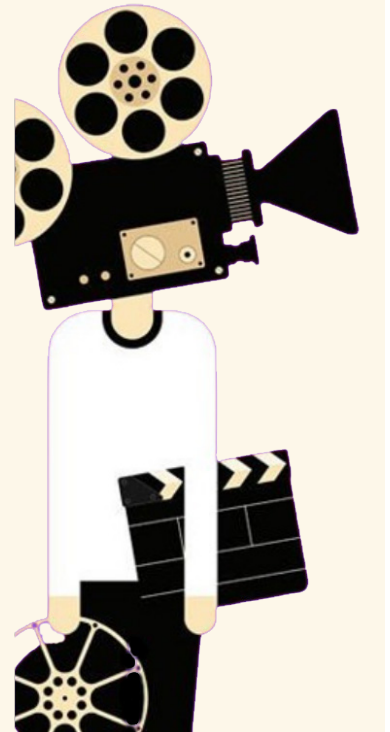
SİNE-SEN'in raporuna göre, sektörde çalışan kadınların yüzde 87,2'si taciz, şiddet veya mobbing gibi ağır ihlallere uğruyor.

Sinema sektöründe çalışan kadınların büyük çoğunluğu, çalışma hayatlarını güvencesizlik, ayrımcılık ve şiddet sarmalı içinde sürdürüyor.

DİSK'e bağlı Sinema Emekçileri Sendikası (SİNE-SEN) tarafından hazırlanan “Kadın İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Raporu”, sektördeki cinsiyet temelli ihlallerin yapısal ve yaygın olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.

Rapora göre, sektörde çalışan kadınların yüzde 87,2'si taciz, şiddet, mobbing veya sınır ihlali gibi ağır hak ihlallerinden en az birine maruz kaldığını belirtiyor.

Bu oran, sinema sektöründe çalışan her 10 kadından yaklaşık 9'unun güvenli bir çalışma ortamına sahip olmadığını gösteriyor.

İŞÇİ GALİP

nüfus mevzuu

Öğlen paydosunda konu nüfus mevzu-una gelmişti. Herkes Erdoğan'ın üç çocuk yapın çağrısını konuşuyordu. Tahmin edeceğimiz üzere konuyla ilgili çeşitli espriler yapıp duruluyordu. Neredeyse yapılacak şaka kalmamıştı.

Galip, telefonundan bir haber okudu seslice “Bakın, Birleşmiş Milletler raporuna göre, 2100 yılına kadar Türkiye'nin nüfusunun 25 milyona düşeceği tahmin ediliyormuş.” Herkes dikkat kesildi. “Evet, evet, şaka değil. Ülkemiz için bilemem ama sermaye için, emperyalistler için oldukça kötü bir haber. Ucuz işçi cennetini kaybetmek demek.” NATO'nun en büyük ve her yere sürülebilir ordusunun küçülmesi demektir. Yani Erdoğan'ın dert ettiği de olsa olsa budur. Cephelere sürececek onca yoksul çocuğunu nereden bulacaklar? İşçiyi nereden bulacaklar. Sırf işçi bulmakla olmaz, bir de işçileri ahlakla terbiye etmek için işsizler ordusu lazım. O havuzu da doldurmaları gerekiyor. Nüfus deyip geçmeyin yani.

“Öyle diyorsun da Galip Usta, İsviçre gibi olmaz mıyız o zaman, az nüfusla yani?” diye sordu Nihat.

Bunun nüfusla bir ilgisi yok ki kardeşim, dedi Galip. Bütün mesele, bir ülkede üretim nasıl yapılıyor ve bu üretilenler nasıl paylaşıyor, onunla alakalı. Şimdi olduğu gibi üretim araçları patronların elinde olduğu müddetçe üretilenlere de patronlar sahip oluyor. İşçiler üç kuruş maaşla yaşayıp gidiyor. Yani ne yapıp ederler, göçmen işçiler ve benzeri yollarla ucuz işçi cennetini kaybetmek istemezler.

Bir yerde okuduğumu hatırlıyorum. Dünya Bankasının Saray Rejimine açtığı bir kredi var. MESEM bu kredinin içinde tahmin edeceğimiz gibi. Ama Avrupa'nın geri gönderdiği göçmenlerin istihdama kazandırılması da bu kredinin kapsamı içinde. Hem de uzun vadeli bir plan dâhilinde. Velhasılkelam, Erdoğan nüfusun artırılması konusunda da efendilerinin sözcülüğünden başka bir şey yapmıyor.

Kıssadan Hisse

Commodus ve tahta kılıçlı gladyatörler

Roma'nın en ilginç imparatorlarından biri Commodus'tur. Commodus, çapsız, sönük bir imparator olduğu hâlde, halkın dikkatini çekmek, saygı ve sevgisini kazanmak için arenaya çıkıp gladyatörlerle dövüşmeye karar verir. Daha doğrusu böyle bir karar aldığını duyurur.

Amacı iktidarını pekiştirmek, gücünü sınırlayan senatoyu etkisizleştirmek ama hepsinden önemlisi meşruluk kazanmaktır. Gelin görün ki kendisi sadece zevke, rahata düşkün biridir. Önce dövüş dersi alması gerekir. Bunun için dönemin en ünlü gladyatörlerinden biri olan Narcissus tarafından eğitilir. Karşılığında ona özgürlüğünü vaat eder.

Nitekim bir süre sonra, arenaya çıkıp, gladyatörlerle dövüşmeye başlar, halkın çılgınca haykırışları içinde rakiplerini birer birer öldürür. Görülmemiş bir şeydir. Daha önce bunu hiçbir Roma imparatoru yapmamıştır. Commodus öyle bir güç sarhoşluğuna kapılmıştır ki kendini Herkül'ün yeryüzündeki vücut bulmuş hâli ilan eder.

Commodus'un zaferi gladyatörlerin karşısına tahtadan yapılmış kılıçlarla çıkmasından geliyordu. Rakipleriyle bir süre kedinin fareyle oynadığı gibi oynayan imparator alkışlar eşliğinde zaferini ilan ediyordu.

Hikâyenin sonunda Narcissus, imparatorun hikâyesini öğrenir, kendi ölümü pahasına imparatoru öldürür ve alçak bir oyuna kurban giden gladyatör arkadaşlarının intikamını alır.

Bugün ABD başta olmak üzere emperyalistler güç sarhoşluğuna kapılmıştır. Elbette patronlar da. Sorsanız tanrının yeryüzündeki vücut bulmuş hâlidir onlar. Dünyayı kan gölüne çevirip saldırdıkları yerlere demokrasi, özgürlük refah göturdüklerini vaaz ediyorlar. Arenada Commodus'u alkışlayanlar gibi onlara hak veren, söylediklerini dua gibi tekrar edenler az değildir. Örgütsüz işçi sınıfı ve halklar ise bunların karşısında arenada tahta kılıçla dövüşen gladyatör gibidir.

Bizi gerçek anlamda güçlü kılacak olan örgütlülük olacaktır. Birçok örnekten örgütlü işçilerin, örgütlü halkların nasıl direndiklerini biliyoruz.

sözlük

haydut

Malum devir çeteler devri. Sokaklar çetelere emanet. E kolay değil, ekonomiyi döndüren kara parayı buradan döndürüyorlar. Aralarında bir hiyerarşi olduğu muhakkak. En alttan üste doğru gidiyor işler. Biri gitse yerini biri, bir çete gitse yerini bir başkası dolduruyor. Çetelerin varlık sebebi tekellerin pis işlerini görmek, bu uğurda işçi ve emekçilerin boğazına çökmektir. Örneği çoktur. Sendika mafyası canlı örneklerdendir. Alacaklarını istediği için Çalık Holding önünde öldürülen Erol Eğrek bir başka örnektir. Özel Okmeydanı Hastanesinde direnen işçilere gözdağı vermek için öne sürülen çete başka bir örnektir.

Ama haydutluk, bunun bir üst boyutu olarak ele alınabilir belki bugün. Nasıl ki çeteler tekellerin, emperyalizmin ürünü ise, haydut dediklerimiz ise bunların bizzat kendisidir. Açalım. Yerelden başlayalım. Bir işyerinde işçilerin grev hakkını yasaklarla engellemek haydutluk değil midir mesela? Ya da seçilmiş kişilerin yerine kayyum atamak?

Daha “global” bakalım isterseniz. Gazze'yi yerle bir etmek, Venezuela'ya yapılan müdahale, Grönland'a sahip olmak için yapılan tehditler, İran halkının direnişini bir işgalin ya da emperyalist müdahalenin bahanesi hâline getirmenin kendisi haydutluk değilse nedir?

Kıscası haydut öyle dağın başında falan değil, meclislerde, NATO'da, finans merkezlerinde, yekpare camdan binalarda...

